

ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st Aug. '53

6

ಬಹುಮಾನ
ಸರ್ವೋತ್ತಮ

ಬಾಲಕನ ಹೆಬ್ಬಯಕೆ

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಶ್ರೀಮತಿ ರಮಾ, ಮಂಗಳೂರು

ಲಲಿತ... ಸಾವಿತ್ರಿ
ನಾಗೇಶ್ವರರಾವ್
ರಂಗರಾವ್..ನಂಬಿಯಾರ್
ಸಿ.ಎಸ್.ಆರ್.

ಪಿಸೋದಾ ರವರ

ದೇವದಾಸು

ತಮಿಳು-ತೆಲುಗು

ನಿರ್ದೇಶನ
ವೇದಾಂತಂ ರಾಘವಯ್ಯ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯ	ಪುಟ
ನಂಬುಗೆಯ ಆಳು 11
ನಾಯಿಯ ನ್ಯಾಯ	... 13
ಶಬ್ದವೇಧಿ	... 17
ದೊಡ್ಡವರ ಸಹವಾಸ	... 25
9 ರ ಮಹತ್ವ	... 28
ಶಾಂತಿದೇವತೆ 29
ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ 33
ಕಾಗದದ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ	... 38
ತಿಳಿಗೇಡಿ	... 39
ಮುಖಚಿತ್ರ	... 43
ಕೃತಕ ಮುತ್ತಿಗೆ	... 44
ಅನೂಲ್ಯ ಪುಣ್ಯ	... 50
ಜೇನ್ನೋಣ ಏಕೆ	
ಕುಟುಕುವುದು ?	... 56
ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಕಥೆ	... 57
ಅಲ್ಲದೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳು, ಒಂದೇ ಗೆರೆಯ, ಚಿತ್ರ, ಟೈಪ್ ರೈಟಿಂಗ್ ಚಿತ್ರ, ಪದ್ಯ, ಫೋಟೋ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಇತ್ಯಾದಿ.	

UMA's Bangles.

“ಉಮಾ” ಬಳೆಗಳು ಬಂಗಾರದ ಕೊಳವೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಹದ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ತೂರಿಸಿ ಅಂಟಿಸಿ ತಯಾರುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಇವು ಗಿಲೀಟು ನಗಗಳಲ್ಲ.

“ಉಮಾ” ಟ್ರೇಡ್‌ಮಾರ್ಕ್ ಆದರೆ, ಬಂಗಾರದ ರೇಕನ್ನು ಕವರಿಂಗ್‌ಮಾಡಿದ ಗ್ಯಾರಂಟೀ ನಗಗಳು.

ಇವು ಅನೇಕ ವರ್ಷ ಮಾಸದಿರುವುವು. ಉಮಾ 1071 ಮಿರಿಯಂ ಬಳೆಗಳು 285 ವಂಕಿ ಬಳೆಗಳು, 201 ಡಯಮಂಡ್ ಬಳೆಗಳು, ಇವುಗಳ ದರ:

2-0" ಇಂಚು ಸೈಜು
ಜತೆ 1 ಕೆ ರೂ. 8-0-0
2-2" ಇಂಚು ಸೈಜು
ಜತೆ 1 ಕೆ ರೂ. 8-8-0
2-4" ಇಂಚು ಸೈಜು
ಜತೆ 1 ಕೆ ರೂ. 9-0-0

ಸಾಧಾರಣ ವಿ. ಪಿ. ಪಾರ್ಸಲ್ ಚಾರ್ಜ್ ರೂ. 1-4-0 ಬೇರೆ.

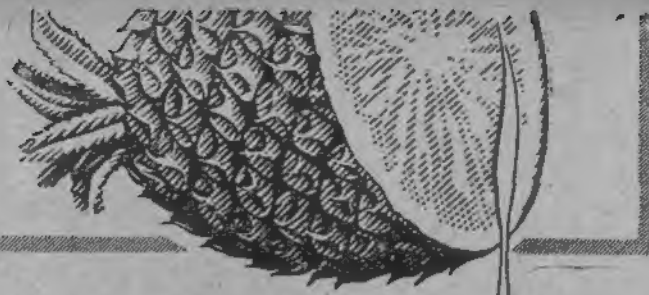
ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ಕೋರುವವರಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳಿಸಲ್ಪಡುವುದು.

ಉಮಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್

ಉಮಾ ಮಹಲ್ : ಮೆಚಿಲೀಪಟ್ಟಣಂ

ತಂತಿ ವಿಳಾಸ: “ಉಮಾ”

ಟೆಲಿಫೋನ್ ನಂ. 120

ಮಧ್ಯದಲಿ ತಾಜಾ ಫಲವಿರುವ

ಮಿಠಾಯಿಗಳು, ಎರ್ರಾ ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಟಾ
ಮಿನ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಇವು
ಗಳೂ ದೊರಕುತ್ತವೆ: ಕ್ರೀಮ್ ಚಾಪಿ
ಗಳು, ಡಾರ್ಲಿ ಸುಗರ್ ರಾಲ್ಫ್‌ಗಳು,
ಪೆಪರ್‌ಮಿಂಟ್ ರಾಬಿನ್‌ಗಳು ಮತ್ತು
ಇನ್ನಿತರ ನೂರಾರು ಬಗೆಗಳು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಎಕಮಾಕ್ಟ್ರಿ ಏಲರ್-ಕಂಡಿಶನ್ ಮಿಠಾಯಿ
ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆದರ್ಶ ಮಿಠಾಯಿಗಳು.

ASP-M-10

ಓ ದುಗರಿಗೆ ಶುಭವಾತ್ಸೇ !

“ಚಂದಮಾನು”ದಲ್ಲಿ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಆತ್ಮುತ್ತಮ ಕಥೆ

“ಐದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು”

ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಹೊರಡುತ್ತದೆ

ಮುದ್ದಾದ ಮುದ್ರಣ;
೪೮ ಪುಟಗಳು,

ಮನೋಹರ ಮುಖಚಿತ್ರ
ಬೆಲೆ ೦-೬-೦ ಆಣೆಗಳು

ಎಜುಟರು ಬೇಕಾದ ಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ಮಾಮೂಲು ಕಮಿಷನ್ ಕಳೆದು ಹಣ ಕಳುಹಿಸ
ಬೇಕು. ಬಿಡಿಪ್ರತಿ ಬಯಸುವವರು ೮ ಆಣೆಗಳನ್ನು ಮಡೆಯಾರ್ಡರ್ ಅಥವಾ
ಪೋಸ್ಟಲ್ ಆರ್ಡರ್ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು.

ಪುಸ್ತಕ ವಿಕ್ರಯಿಸುವವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಮಿಷನ್.

ವಿವರಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ

ಚಂದಮಾನು ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್

ನಡವಳಿ :: ಮದ್ರಾಸು-26.

ಹೋಂಗರೇ ಬಾಲಾನ್ಯತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿ
ಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ.
ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ
ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರ
ಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸೂಚನೆ

ಬರುವ ತಿಂಗಳ 'ಚಂದಮಾಮ'
ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳ ಕಡೇ ವಾರ
ದಲ್ಲೇ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ
ಸಂಚಿಕೆಗಳು ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸೇರ
ದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮೂರ ಪೋಸ್ಟ್‌ಫೀಸಿನಲ್ಲಿ
ನೀವು ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಸಂಗತಿ
ನಮಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್,
ವಡಪಳನಿ....ಮದ್ರಾಸ್-26.

ಹೊಸ ಫಿಲಿಂ ಕನ್ನಡ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು
ಪ್ರಜೆಗಳ ಇರಾದೆಯಂತೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾ
ಯಿಗಳ ಕರ್ಚಿನಿಂದ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬಾಳಿಕೆ
ಬರುವಂತೆ ನಾಷನಲ್ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ತಯಾರ್
ಆಗುತ್ತಾ ಇವೆ. ಮಹಾತ್ಮರವರ ಕನ್ನಡ
ಫಿಲಿಂ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ಸೌಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ,
ದಳ್ಳಾಳಿ, ಶ್ರೀನಿವಾಸಕಲ್ಯಾಣ, ಚಂಚಲ
ಕುಮಾರಿ ಮತ್ತು ತೆಲುಗು ಜಗನ್‌ಮೋಹಿನಿ
ಇತರ ನೂರಾರು ತರಹೆ ಗ್ರಾಮಾಪೋಗಳೂ
ಡ್ರಾಮಾಸೆಟ್ಟುಗಳೂ, ಬಿಡಿ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೂ,
ಸೌಂಡ್‌ಬಾಕ್ಸ್‌ಗಳೂ ನೀಡಲ್‌ಗಳೂ, ಸ್ಪಿಂಕ್ಸ್
ಗಳೂ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸ್ವಾಕು ಇರುತ್ತವೆ. ಏಜೆಂಟರಿ
ರಿಲ್ಲದಕಡೆ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳು ಸಹ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.
ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ 0-4-0 ಸ್ಟಾಂಪು ಸಹಿತ
ಬರಿಯಿರಿ. ಅಡ್ಡಾನ್ಸು ಯಿಲ್ಲದ ಆರ್ಡರ್‌ಗಳಿಗೆ
ನಿಗಾ ಕೊಡಲಾರೆವು.

N. G. R. M. Co, Ltd.
110, ಮೆಡೊಸ್ಟ್ರೀಟ್ ಬೊಂಬಾಯಿ-1.
ಸೀತಾ ಫೋನ್ ಕಂಪೆನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-2.

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರಾಸೆಸ್

ಹೊಸ ಪರಿಕರಗಳಿಂದ ಅನುಭವಜ್ಞರಾದ
ಕೆಲಸಗಾರರಿಂದ, ಲೈನು, ಹಾಫ್‌ಟೋನ್,
ಮಿಕ್ಸ್‌ಮ, ಕಲರ್‌ಬಾಕ್ಸ್‌ಗಳು, ಎಲ್ಲಾ
ತರದ ಅಚ್ಚುಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಿಸು
ವಂತೆ, ಉತ್ತಮವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿ ನಿಮಗೆ
ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸ ಬಲ್ಲೆವು.

ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳು—ಕವರು
ಪುಟಗಳ ಬ್ಲಾಕ್‌, ಒಳಗಿನ ಕತೆಗಳ
ಬಾಕ್ಸ್‌ಗಳು ಸಹಾ ನಾವು ತಯಾರು
ಮಾಡಿದುವೇ.

ವಿವರಗಳಿಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬರೆಯಿರಿ:

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರಾಸೆಸ್

2A3, ಆರ್ಕಾಡ್ ರೋಡ್, ವಡಪಳನಿ
ಮದರಾಸು . 26

ತೀಪ್ಪದಲ್ಲೆ ಬರುತ್ತದೆ

ಭರಣಿ ರವರ

ಚಂಡಿರಾಣಿ

ಭಾನುಮತಿ

ರಾಮಾರಾವ್..ರಂಗಾರಾವ್..ರೇಲಂಗಿ

ಫೈರೆಟ್...ಭಾನುಮತಿ • ನಿರ್ಮಾಪಕರು...ರಾಮಕೃಷ್ಣ

ಮೈಸೂರು-ವರದಿ

DISTRIBUTORS FOR MYSORE :

VIJAYA TALKIE DISTRIBUTORS, BANGALORE-2

ಮನೋಹರ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ . . .

ಮೈಸೂರು ಬಾತ್ ಟ್ಯಾಬ್ಲೆಟ್‌ಗಳು

ಅಹ್ಲಾದಕರವಾದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು
ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮೈಸೂರು ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪ್ ತಯಾರಿಸುವವರ ತಯಾರಿಕೆ

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ದೊರಕುವುದು

ಗವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ,
ಬೆಂಗಳೂರು.

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ - ಬೆಂಗಳೂರು - 3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ತೀರ್ಪು ದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ

ಭರಣಿ ರವರ

ಚಂದಿರಾಣಿ

ಭಾನುಮತಿ

ರಾಮಾರಾವ್..ರಂಗಾರಾವ್..ರೇಲಂಗಿ

ಪ್ರೇಕ್ಷಣ...ಭಾನುಮತಿ • ನಿರ್ಮಾಪಕರು...ರಾಮಕೃಷ್ಣ

ನಿರ್ಮಾಪಕರು

DISTRIBUTORS FOR MYSORE:

VIJAYA TALKIE DISTRIBUTORS, BANGALORE-2

ಮನೋಹರ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ . . .

ಮೈಸೂರು ಬಾತ್ ಟ್ಯಾಬ್ಲೆಟ್‌ಗಳು

ಆಹ್ಲಾದಕರವಾದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು
ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮೈಸೂರು ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪ್ ತಯಾರಿಸುವವರ ತಯಾರಿಕೆ

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ದೊರಕುವುದು

ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ,
ಬೆಂಗಳೂರು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಆಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ - ಬೆಂಗಳೂರು - 3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಚಂದಮಾಮು

ಸಂಚಾಲಕರು:
'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ನಾವು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಟ್ರಿಸ್ಟರಿಂಗ್ ಚಿತ್ರ
ವನ್ನು ನೋಡಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಓದುಗರು
ತರತರದ ಅಂತಹ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಕಳಿ
ಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಅವುಗಳ
ಚಿತ್ರ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಚಂದಮಾಮದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸು
ತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾತು: ಟ್ರಿಸ್ಟರಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು
ದಪ್ಪವಾದ ಬೆಳೆಯ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಕಲೆ ರಿಬ್ಬನ್ ಉಪ
ಯೋಗಿಸಿ ಚಿತ್ರಿಸಬೇಕು. ಹೀಗಿದ್ದರೇನೇ ಬ್ಲಾಕ್ ತಯಾ
ರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಾಗಲೀ,
ಸುತ್ತಲಿನ ಬಾಡರ್‌ಲೈನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಗಾರರ ಹೆಸರು
ಮುಂತಾದ್ದೇನೂ ಇರಕೂಡದು. ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ
ಕೂಪನ್ ಪದ್ಧತಿ ಕೆಳಗಡೆಹಾಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ
ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಪುಟ : ಆಗಸ್ಟ್ ೧೯೫೩ : ಸಂಚಿಕೆ
೧೧ ೨

ನಂಜುಗೆಯ ಆಳು

ಹಿಂದಿದ್ದೊಬ್ಬ ನವಾಬನ ಬಳಿಯಲಿ
ಇದ್ದನೊಬ್ಬ ನೀಗ್ರೋ ಆಳು.
ಒಡೆಯನ ನೆರಳಿನ ಹಾಗೇ ಅವನು
ಇರುತ್ತಿದ್ದನು ಹಗಲಿರುಳು.

ಒಮ್ಮೆ ನವಾಬನ ಕೇಳಿದರೊಬ್ಬರು
'ಈ ಕುರೂಪಿ ನೀಗ್ರೋ ಮೇಲೆ,
ಇಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ನಿಮಗೇತಕೆ?' ಎನ್ನಲು
ನವಾಬನೆಂದನು ಕತೆಯವೊಲೆ:

“ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಬಳಗದೊಂದಿಗೆ
ಪಯಣವ ಕೈಕೊಂಡಾಗ
ಒಂಟಿ ಬಿಡ್ಡು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಉರುಳಿ
ಮುತ್ತಲಲ್ಲಾ ಚೆಲ್ಲಿದುವಾಗ;

ಎಲ್ಲರು ತತ್ತರಿಸುತ್ತ ನಿಂತಿರಲು
ನಾನೆಂದೆನು 'ಈ ಮುತ್ತಗಳ
ಯಾರೆಷ್ಟಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರೋ ಅದ
ನವರವರೇ ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳಿರಲಾ!'

ಈ ಮಾತನು ಕೇಳುತ್ತಲೆಲ್ಲರೂ
ಸಾಲ್ಕುಸುತ್ತಲೂ ಓಡಿದರು.
ನನ್ನ ವಿಚಾರವ ಮರೆತು ಎಲ್ಲರೂ
ಮುತ್ತಗಳಾರಿಸ ತೊಡಗಿದರು.

“ನವಗಿರಿನಂದ”

ಧನ ವಿತ್ತರೆ ಎಷ್ಟೋ ಸೇವಕರು
ಬರುವರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಬಹಳ;
ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷ ಹೃದಯದ ನಿಜ ಸೇವಕ
ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ತೀರಾ ವಿರಳ!”

ನವಾಬ ಹೇಳಿದ ಈ ಕತೆಕೇಳಿ,
ಎಲ್ಲರೊಲಿದು ತಲೆದೂಗಿದರು,
ಕರಿ ಕುರೂಪಿಯಾ ನೀಗ್ರೋ ಆಳನು
ಬಾಯಿತುಂಬ ಕೊಂಡಾಡಿದರು.

ಈ ನೀಗ್ರೋ-ಇವನೆನ್ನ ಬಳಿಯಲೇ
ನಿಂತಿದ್ದನು ಕದಲದೆ ಹಾಗೆ;
ನಾ ಕೇಳಿದೆ: ‘ನಿನಗೇನುಬೇಕು?
ಮುತ್ತುಗಳ ಬಿಟ್ಟು ನಿಂತೆಯೇ ಹೀಗೆ?’

ಅದಕಿವನೆಂದನು: ‘ಓ ಮಹಾ ಪ್ರಭೋ!
ಬೇಕೆನಗೆ ತಮ್ಮ ನಂಬುಗೆಯೆ,
ನೀವು ಕೊಡುವ ಮುತ್ತಿನ ಕಾಣಿಕೆಯ
ಕಂಡುಬಿಟ್ಟ ಸಿಮ್ಮನಾ ಮರೆಯೆ’

ಈ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ನನ್ನಮನದಲ್ಲಿ
ಎಷ್ಟೋ ಸಂತಸವಾಯ್ತು.
ಇಂತಹ ಆಳನು ಪಡೆದ ಒಡೆಯನೇ
ಧನ್ಯನೆಂದು ಮನ ಮೆಚ್ಚಿತ್ತು.

ನಾಯಿಯು ನ್ಯಾಯ

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕೋರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸ್ವನು ರುಕ್ಮಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಾಯಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿ ನೂರಾರು ನಾಯಿಗಳ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತಂಡಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯನಾಗಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾಜನು ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ತನ್ನ ಸುಂದರವಾದ ರಥದಲ್ಲಿ ವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೊರಟು, ಸೂರ್ಯಾಸ್ತನುಂಟಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅರಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು.

ಆ ರಥವನ್ನು ಗಾಡೀಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡದೆ ಸೇವಕರು ಅಂಗಳದಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಭಾರಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯಿತು. ರಥ ಪೂರ್ತಿ ನೆಂದು ಒದ್ದೆಯಾಯಿತು. ಅರಮನೆಯ ನಾಯಿಗಳು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದು ರಥಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ್ದ ಚರ್ಮದ ಸಾಮಾನುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ತಿಂದು ಕೆಲವನ್ನು ಕಹಿದು ಚೆಲ್ಲಾಡಿದವು.

ಮಾರನೆಯದಿನ ಪರಿಚಾರಕರು ರಾಜನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ಪ್ರಭೂ, ನಾಯಿಗಳು ಬಂದು ತಮ್ಮ ರಥದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ

ಕಡಿದು ಹಾಕಿದವು” ಎಂದು ದೂರು ಮಾಡಿದರು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜನಿಗೆ ನಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕಡು ಕೋಪವುಂಟಾಯಿತು. “ಹಾಳು ನಾಯಿಗಳು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಡಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ.

ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಯಿಗಳ ವಧೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ರಾಜಭಟರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ನಾಯಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಅವಾಂತರ ಮಿತಿಮೀರಲು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಯಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಮ್ಮಾಗಿ ಸೇರಿ ಬೋಧಿಸ್ವನಿಗೆ ಸ್ಮರಣಕ್ಕೆ ಹೋದವು.

“ಏನು? ಏನು ಸಮಾಚಾರ? ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಓಡಿಬಂದಿರಿ?” ಎಂದು ದುಗುಡದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಬೋಧಿಸತ್ಯ.

“ಹಿರಿಯರೇ, ಇನ್ನೇನಿದೆ? ನಮ್ಮ ಜಾತಿಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ರಾಜನ ರಥದಲ್ಲಿಯೇ ಚರ್ಮದ

ಸಾಮಾನ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾವುದೋ ನಾಯಿಗಳು ಕಡಿದುಹಾಕಿದವಂತೆ. ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಉಲಿದಿದ್ದು ನಾಯಿಗಳೇ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಾನಂತೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದವು.

ಆಗ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ: ಹೊರಗಿರುವ ನಾಯಿಗಳು ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಲು ಎಷ್ಟುಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಭಟರು ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದು ಅರಮನೆಯ ನಾಯಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಆಪ್ತೇ ಅಲ್ಲ. ತಪ್ಪುಮಾಡಿದ ನಾಯಿಗಳು ಸುಖವಾಗಿವೆ. ಯಾವ ಪಾಪವನ್ನೂ ಅರಿಯದ ನನ್ನ ನಾಯಿಗಳು ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಸಾವಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ ಹೀಗೇ ಆದರೆಂತು? ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ರಾಜನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, ನನ್ನ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಎಂದುಕೊಂಡು ಬೋಧಿಸತ್ವನು ತನ್ನ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ “ನೀವು ಹೆದರಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಭಾರ ನನ್ನದು. ನಾನು ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಬರುವೆನು. ನಾನು ಬರುವ ವರೆವಿಗೂ ನೀವಿಲ್ಲೇ ಇರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದ.

ಹಾಗೆ ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ “ಧರ್ಮ ಜಯಿಸಲಿ,” “ರಾಜನು ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಲಿ” ಎಂದು

ಕೊಂಡು ರಾಜನ ಅರಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟ. ಆ ನಾಯಿ ಅರಮನೆ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ರಾಜಭಟರ್ಯಾರೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಾದರೂ ಎಸೆಯಲಿಲ್ಲ. ಗದರಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ರಾಜನು ನ್ಯಾಯವಾದ ನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆಸೀನರೂಢನಾಗಿದ್ದನು. ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಬುನಕ ಸಿಂಹಾಸನದ ಕೆಳಗಿಂದ ಹೊರಬಂದು ರಾಜನ ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ರಾಜನೇವಕರು ಆ ನಾಯಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೋದರು. ಆದರೆ ರಾಜನು ಅವರನ್ನು ತಡೆದನು.

ಬೋಧಿಸತ್ವನು ರಾಜನಿಗೆ ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ “ಪ್ರಭೂ,

ನಾಯಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದಿರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಹೌದು” ಎಂದ ರಾಜ.

“ಅವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪೇನು? ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ.

“ನಮ್ಮ ರಥದ ಸಾಮಾನುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಡಿದು ಚಿಲ್ಲಾಖೆ ಮಾಡಿವೆ” ಎಂದ ರಾಜ.

“ಸರಿ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ನಾಯಿಗಳು ಯಾವವೋ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ?” ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ ಬೋಧಿಸತ್ವ.

“ಇಲ್ಲ”

“ಹಾಗಾದರೆ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದ ನಾಯಿಗಳು ಯಾವವೋ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ನಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು

ನ್ಯಾಯವೇ? ನಿರಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ವಿನಾ ಕಾರಣವಾಗಿ ಸಾಯಿಸುವುದು ಧರ್ಮವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಬೋಧಿಸತ್ವ.

“ನಮ್ಮ ರಥದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ನಾಯಿಚಾತಿಯನ್ನು ನಾಶ ಪಡಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದೆ”

“ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಾರಿಕರು ಎಲ್ಲ ಶುನಕಗಳನ್ನೂ ಸಾಯಿಸುವರೋ ಇಲ್ಲ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ವಿನಾಯಿತಿ ತೋರಿಸುವರೋ?” ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದ ಬೋಧಿಸತ್ವ.

“ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆರಮಸೆಯ ಉತ್ತಮಚಾತಿ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದ ರಾಜ.

“ಪ್ರಭೂ, ಈಗತಾನೇ ತಾವು ‘ನಮ್ಮ ರಥದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ನಾಯಿಚಾತಿಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ, ಮತ್ತೆ ನೀವೇ ಆರಮಸೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಸ್ವನಿಷೇಧ, ದ್ವೇಷ, ಅವಿನೇಕ, ಭಯವೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ದುರ್ಗುಣಗಳಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ರಾಜಧರ್ಮವಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯವಿಹೀನ ಮಾತುವಾತ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗಿನ ನಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಆರಮಸೆಯ ನಾಯಿಗಳುಮಾತ್ರ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ; ಯಾವ ಪಾಪವೂ ಆರಿಯದ ಇತರನಾಯಿಗಳುಬಲಿಯಾಗುತ್ತವೆ.

ಚಂದಮಾಮು ***

ನೀವು ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ಈ ರೀತಿ ಆಶರೀರವಾಣಿ ನುಡಿಯಿತು :

ಅರಮನೆ ನಾಯಿಗಳು ಹೊಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲದೆ
ಕಳವಳಪಡುವೆ!

ದೋಷವರಿಯದ ಊರನಾಯಿಗಳು
ಬಲಿಯಾಗುವೆ!

ರಾಜನೇ ಇದೇಯೋ ನಿನ್ನ ನ್ಯಾಯ?

ಪ್ರಭುವೇ ಇದೇಯೋ ನಿನ್ನ ಧರ್ಮ?

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ. ಆತನಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಬದಲಾವಣೆ ಆಯಿತು. “ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ರಥದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿದ ನಾಯಿಗಳು ಯಾವುದೋ ತಿಳಿಸುವಿಯಾ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಜ.

ಆದಕ್ಕೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತನು “ಏ, ಅಗತ್ಯವಾಗಿ; ಅರಮನೆಯ ನಾಯಿಗಳೇ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವು” ಎಂದ.

“ಅದೆಂತಹ ಮಾತು” ರಾಜ ಬೇಸರಿಕೆಯಿಂದ ನುಡಿದ.

“ಬೇಕಾದರೆ ರುಜುವಾತು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ” ಬೋಧಿಸುತ್ತನೆಂದ.

“ಮಾಡು ನೋಡೋಣ” ಎಂದ ರಾಜ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಮಜ್ಜೆಗೆ, ಹುಲ್ಲು ತರಿಸಿ, ಅರಮನೆ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಿದ ಬೋಧಿಸುತ್ತ. ರಾಜನ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಯಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಆ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ

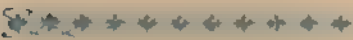

ಕುಡಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಅವು ವಾಂತಿನಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು. ಆ ಪ್ರಸಂಗದ ತೊಗಲಿನ ಜೂರುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆ ವಾಕರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಬಿದ್ದವು.

“ರಾಜನೇ ಈಗಲಾದರೂ ತಿಳಿಯಿತೇ? ನಿನ್ನ ಸೇವಕರು ಈ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವು ಹಸಿದಿನ ಬಾಧೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಈ ಚರ್ಮವನ್ನು ಕಡಿದು ತಿನ್ನಬೇಕಾಯಿತು” ಎಂದ ಬೋಧಿಸುತ್ತ.

ರಾಜ ಪರಮಾನಂದ ಭರಿತನಾದ. ಈತನು ಶುನಕ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಬೋಧಿಸುತ್ತನೇ ಎಂದು ಅವನ ಅಂತರ ತೃಕ್ತೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ಕೂಡಲೇ ಆತನು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದಿಳಿದು ಶುನಕರೂಪದ ಬೋಧಿಸುತ್ತನನ್ನು ಕುರಿತು —

ಚಂದಮಾಮು

ಪ್ರಭು, ನನ್ನದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಹಾಪರಾಧ. ನೀವು ತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಂಜನವನ್ನು ಹಚ್ಚಿದಿರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನಿಂದ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದುವರೆಗಿನ ನನ್ನ ಸರ್ವಾಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ನನ್ನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಿತಬೋಧೆಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಆ ಬೋಧಿಸತ್ವ ಶುನಕವನ್ನು, ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಾಸನದಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು. ನಂದಿನಾಗಧರುಗಳಿಂದ ಆದರ ಗುಣ ಕಥನಮಾಡಿಸಿದನು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಭಾಸದರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅದರ ಮುಂದೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಗೌರವಿಸಿದರು. ಛತ್ರಚಾಮರವೊಂದರ ಸಮಸ್ತ ರಾಜಮರ್ಯಾದೆಗಳೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸವೆಯಿತು.

ಇದರ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿ ರಾಜನು, ವರ್ಷವರ್ಷವೂ ಆದಿನ ನಾಯಿಗಳ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿಸುವುದಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದನು.

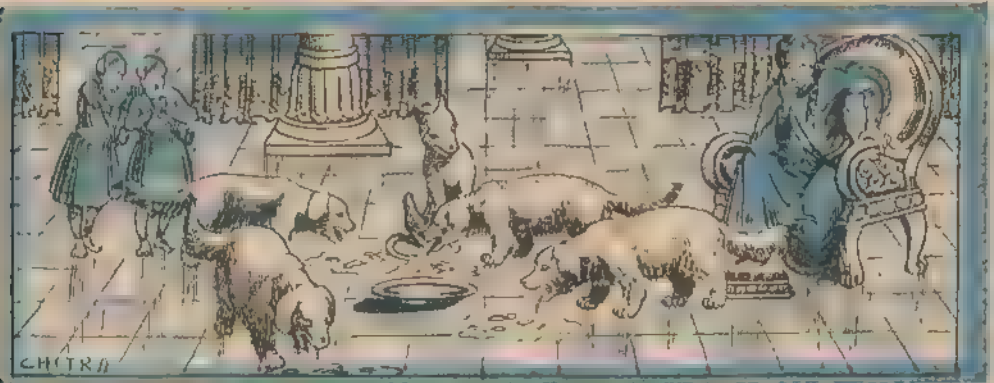
ಆಗ ಬೋಧಿಸತ್ವ "ರಾಜನೇ ನ್ಯಾಯ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದೇ ರಾಜಲಕ್ಷಣ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅನೇಕ ರಾಜಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ.

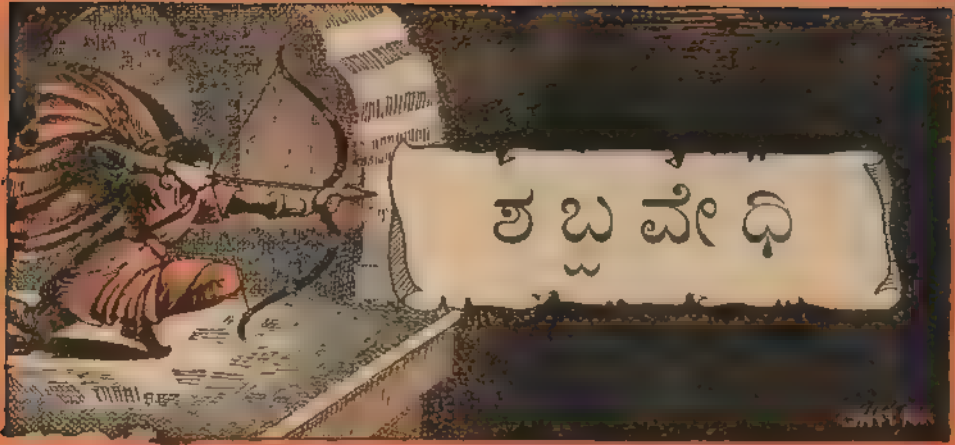
ಆ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿದ ತರುವಾಯ ರಾಜನು ಪ್ರತಿ ಜೀವಿಯನ್ನೂ ದಯೆಯಿಂದ ಕೋಡುಸಂತೆ ತನ್ನ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಆರಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತ ನಾಯಿವೃಂದಕ್ಕೂ ಮೂರುಹೊತ್ತು ಆಹಾರ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ರಾಜನು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದ.

ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಬೋಧಿಸತ್ವನ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ರಾಜನು ಅನೇಕ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನುಮಾಡಿ, ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆದನು.

ಈ ರೀತಿ ಶುನಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಹತ್ತುಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಉಪದೇಶಮಾಡಿ, ಅನೇಕರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಅಂತೆಯೇ ಬುದ್ಧನು ಎಂದೆಂದೂ ಅಮರನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

[ಪತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಭೀಮವರ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿದ್ದ ವಿಜಯವರ್ಮ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಾ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕರುಣಳನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭೀಮವರ್ಮನ ಪಕ್ಷ ಸೋತುಹೋಯಿತು. ಭೀಮವರ್ಮ ಮಾರುಪೇಷದಲ್ಲಿ ಪಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡರು. ಭೀಮವರ್ಮನ ಅಚ್ಚೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕರುಣಳನ್ನು ಗುರಿಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸುವನು ವಿಜಯವರ್ಮ]

ಗಿರಿಕೋಟೆಗೆ ಬಂತಿರುವ ವಿಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರೇನಾ ತುಂಬಾ ಸಿಟ್ಟು ಹುಡುಗಿಯಾದರೂಂಕೆ ಕೋರಿ ಬಂದರು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆಸೆಜಾಯ. ಶಬ್ದವೇದಿಯ ಕರುಣಳು. ಆಗಲನ್ನು ಬಾಡಿಸುತ್ತ. ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸೇಶಿಸಿದ ಕರುಣಾಕರ ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಪಾಪನ್ನು ಕೂಡತು ಆತನು ಕೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ವಿಜಯನ ಸುಪ್ಪನ್ನಲ್ಲಿ ಮರುಕಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಏನೂ ಕೇಳದವೆ ಆತನು ರಾಮಸಿಂಗನನ್ನು ಕೇಳಿದ. ರಾಮಸಿಂಗನು ಹಿಂದುತ್ವದ ಅವನ ಕಡೆ ತನ್ನ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹಿಂದೆ

ಸೋದರಿ "ನನಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯದು. ನೀನು ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಇಲ್ಲಿ, ನಿನಗೆ ಅಷ್ಟು ಕುಕ್ಕೊ ಹಲವುಕೆ ಸೋಮ ಶರ್ಮ ರನ್ನು ಕೇಳು" ಎಂದು. ಮರು ಮಾತನಾಡದೆ ವಿಜಯವರ್ಮ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟ.

ಭೀಮವರ್ಮ ತನ್ನ ಸ್ವನಿಕರಿಗೆ ವ್ಯಯೋ ಹೇಳುತ್ತಾ ಮರು ಮಾತನಾಡಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಸೂದ ಪೇಷಮಗೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಕಳಿಸಿದ. ಆತನು ಕೇಳಿದ ವಿಷಯವೆಲ್ಲಾ ಸಿಮರು ಮಾತನಾಡು ಅಚ್ಚು ಬಿರುನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದು ಆತನ ಅಭ್ಯಾಸ.

‘ಶಬ್ದವೇದಿ’

ವಿಜಯವರ್ಮ ಗ್ರಹಿಸಿಬಿಟ್ಟ. “ನನ್ನನ್ನು ಕರೆ ಕಳುಹಿಸಿದಿರಾ?” ಎಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೇಳಿದ. “ಹೌದು, ಕಂಡ ಕಂಡವರಿಗೆ ನೀನು ಏನೇನೋ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿರುವೆ ಯಂತೆ! ನನ್ನನ್ನು ಹೆತ್ತ ಮಗನಂತೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುವೆನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ಇದೇಯೋ ಪ್ರತಿಫಲ. ನಿನಗೇನು ಕರುಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ?” ಎಂದು ಒದರಿದ ಭೀಮವರ್ಮ.

“ಅಂತಹ ಕೃತಘ್ನ ನಾನಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಾವಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ವಿವಿಧ ವರ್ತಮಾನಗಳು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಸತ್ಯ ತಿಳಿಯುವವರಿಗೆ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವಂತಿಲ್ಲ” ಎಂದ ವಿಜಯವರ್ಮ.

ವಿಜಯವರ್ಮ ನೆಟ್ಟಗೆ ಸೋಮಶರ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ರಾಮಸಿಂಗನಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಹಾಕಿದ. ಸೋಮ ಶರ್ಮ “ಹಿಂದೊಂದುಸಾರಿ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿ ಲಿಲ್ಲವೆ?” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ನಡೆದು ಬಿಟ್ಟ. ವಿಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ಸಂತ್ಸೆಯಾಗ ಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆಯಾರನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಎಂದು ಯೋ ಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಸ್ವಾಮಾಜ್ಞಾನ ಬಂದು “ಭೀಮವರ್ಮನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದ.

ವಿಜಯನು ಹೋಗುವ ಮೊಳಿಗೆ ಭೀಮ ವರ್ಮನು ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಪದಿಂದ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ವಾಮಾಜ್ಞಾನ ಸೋಮ ಶರ್ಮನನ್ನು ಹೊರತು ಬಿಟ್ಟ ಯಾರೂ ಇರ ಲಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲೇ ತನಗೆ ಏಕೆ ಕರೆಬಂತೋ

“ಹಾಗಾದರೆ ಕೇಳು, ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಿ ಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆನು—ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಾವಿನ ನನಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಂಬಂ ಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅನುಮಾನವಿಡು. ಇಲ್ಲ, ಕೂಡಲೇ ಕೋಟೆಯ ಕೊರಗಿನ ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೇ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ನೀನೂ ಅನುರೋಧಿಸಿ ಸೇರಿಬಿಡು” ಎಂದು ಭೀಮ ವರ್ಮ ಆಣೆ ಇಟ್ಟ. ವಿಜಯನಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಆತನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸೋಮಶರ್ಮನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ. ಆದರೆ ಸೋಮಶರ್ಮನ ಮುಖ ನೋಡಿ ಆತನಿಗೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕವಾಯಿತು. ಆತನ ಮುಖ ಬಳಚಿಕೊಂಡಿತ್ತು! ಭಯದಿಂದ ಭರಭರ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ!! ವಿಜಯವರ್ಮ

ಆನುಮಾನದಿಂದ “ಸೋಮಶರ್ಮ ರೂ ಆಣೆಮಾಡಿ ಹೇಳಲಿ” ಎಂದ.

“ಓ, ತಪ್ಪು ಮಾಡದವನಿಗೆ ಏನು ಭಯ? ‘ಆಣೆಯಿಡಯ್ಯ’ ಎಂದು ಭೀಮವರ್ಮ ಸೋಮಶರ್ಮನನ್ನು ಪುಸರಾಯಿಸಿದ. ಆದರೆ ಸೋಮಶರ್ಮನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತೇ ಹೊರಡ ದಾಯಿತು. ಭೀತಿಯಿಂದ ಭೀಮವರ್ಮನನ್ನೇ ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ!

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಕೊಣೆಯ ಕಿಟಕಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಒಂದು ಬಾಣ ಸರ್ರನೆ ಬಂದು, ಆ ಮೂವರಿಗೆ ಎದುರಾಗಿದ್ದ ಗೋಡೆಗೆ ತಗುಲಿತು. ಅದು ಶಬ್ದವೇಧಿ ಬಾಣವೆಂದು ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಸೋಮ ಶರ್ಮ ಕಿಟಾರನೆ ಕಿರಿಚಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟ. ಭೀಮ ಮತ್ತು ವಿಜಯವರ್ಮರು ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ಓಡಿ ಇಣಕಿ ನೋಡಿದರು. ಏನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಮರಗಮೇಲೆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ತಾಳೇತಾನಾಗಿ ಹಾರಾಡುತ್ತಿವೆ.

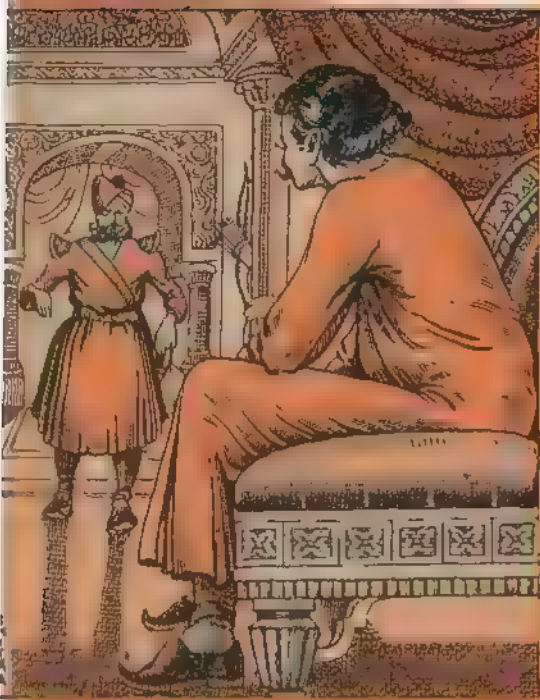
ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ಕಾವಲುಕಾಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. “ಸರಿ, ವಿಜಯ ಇನ್ನು ನೀನು ಹೋಗಬಹುದು. ಸೋಮ ಶರ್ಮ ಆಣೆಯಿಡದೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಕುಸು ಹುಸಾರಾಗಿರುವುದು ಉತ್ತಮ” ಎಂದು ಭೀಮವರ್ಮನು ವಿಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಆತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟ.

ಆಗಲೇ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸೋಮ ಶರ್ಮನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ನಿನ್ನ ಚರ್ಯೆಯಿಂದ

ಆವನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಅನುಮಾನ ಬಂತು. ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ನೀನೂ ಸಹ ಆಣೆ ಇಟ್ಟರೆ ಆತನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದವನಾಗುವೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆತನೂ ಸಹ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗುವುದು. ಸರಿ, ಕೂಡಲೇ ಆತನನ್ನು ಬಲಗಡೆ ಕೋಣೆಗೆ ಬದಲಾಯಿಸು”

“ಏನು? ಬಲಗಡೆ ಕೋಣೆಗೇ?” ಎಂದ ಸೋಮಶರ್ಮ ಕಂಪಿಸುವ ಕಂಠದಿಂದ. “ಹೌದು, ಆತನ ಸಾವುಬದುಕು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಆಣೆಯಿಟ್ಟರೆ ಗೋವಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದೆಯಾದರೆ ಆತ ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆ; ಇಲ್ಲ, ತಂದೆಯಂತೆ ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದರೂ ನಿನ್ನ ತಲೆಗೆ ಮುತ್ತಿ ಕೂಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಏನು ಹೇಳುವೆ?” ಎಂದ ಭೀಮವರ್ಮ. ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ

ಸೋಮಶರ್ಮನು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು “ಆತನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಲು ಸುಳ್ಳಾದರೂ ಆಡುವೆನು” ಎಂದು. “ವಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೇ ನಾನಿರುತ್ತೇನೆ. ಆತನ ಅನುಮಾನ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವುದು ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ” ಎಂದು ಭೀಮಶರ್ಮ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿಜಯವರ್ಮನು ಆ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದ. “ನಾನು, ಸೋಮಶರ್ಮನ ಮುಖ ಬಿಳುಪೇರಿದೆ. ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿ ವಿಜಯನ ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿ ಅಂದ “ನಾನು ಆಣೆ ಇಟ್ಟರೆ ನಿನಗೆ ಸಮಾಧಾನ ವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ? ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಾವಿಗೂ ನನಗೂ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ”

ಆಗ ವಿಜಯವರ್ಮನು “ಸರಿ. ಯಾರಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿತ್ತೋ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಸೋಮಶರ್ಮನು ಬೆದರಿ “ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ನನಗೇನೂ ತಿಳಿಯದು” ಎಂದು ಹೊರಟುಹೋದ.

ನಿರ್ದೋಷಿಯೆಂದು ಆಣೆಯಿಟ್ಟು ಸೋಮಶರ್ಮ ಈ ರೀತಿ ತತ್ತರಿಸಿ ಹಠಾತ್ತನೆ ಹೊರಟು ಹೋದುದನ್ನು ಕಂಡು ವಿಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು. ಸಾಲ್ವಕವೆಯೂ ಒಂದು ಸಾರಿ ದೃಷ್ಟಿಬೀರಿದ. ಎದುರಾಗಿದ್ದ ಕೋಣೆಯ ಕಿಟಕಿಯ ಬಾಗಿಲು ತುಸು ಕದಲಿದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಯಾರದೋ ಕಣ್ಣು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ತಟಕ್ಕನೆ ಮಿಂಚಿ ಮರೆಯಾಯಿತು.

ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಯಾರೋ ಹೊಂಚಿ ಕೇಳಿದರೆಂದು ವಿಜಯವರ್ಮನು ಗ್ರಹಿಸಿದ. ಎಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕವಟ ನಾಟಕವೆಂಬ ವಿಷಯವೂ ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. “ನಾನು ಬೇಡರ ಬಲಿಯಲ್ಲ. ಎತ್ತಿ ಕೊಂದೀನಿ” ಎಂದು ಕೊಂಡ. ಕೂಡಲೇ ಆತನಿಗೆ ಕರುಣಾಕರನ ನೆನಪುಬಂತು. “ಪಾಪ, ಆತನೂ ನನ್ನಿಂದ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನಲ್ಲ” ಎಂದು ಪರಿತಪಿಸಿದ.

ವಿಜಯವರ್ಮನು ಆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ದೂತನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಆತನ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬೇರೊಂದೆಡೆಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. “ಏಕೆ? ಯಾವಕೋಣೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ವಿಜಯ. “ಬಲಗಡೆ ಕೋಣೆ” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಬಂತು.

‘ಎಂತಹ ಕೋಣೆಯಪ್ಪಾ ಅದು. ಚೆನ್ನಾಗಿವೆಯೇನು?’ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ ವಿಜಯ.
“ಕೊಡಡಿಗೇನು” ಭೇಷಾಗಿದೆ. ದೆವ್ವಗಳಿಗೂ ಅಂತ ಅಂತಾರೆ ಅಷ್ಟೆ” ಎಂದ ಆ ದೂತ.
ಸಂಶಯಗ್ರಸ್ತನಾಗಿ ವಿಜಯನರ್ಮ ತನ್ನ ಹೊಸ ನಿವಾಸದಕಡೆ ಹೊರಟ.

ಆ ಕೋಣೆ ವಿಶಾಲವಾಗಿತ್ತಾದರೂ ಕತ್ತಲೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರು ಸವಡಿಸುವಂತಹ ಮಂಚವೊಂದಿತ್ತು. ಅದರ ಯಾರೋ ಗಣ್ಯಮನುಷ್ಯರು ಇದ್ದ ಕೋಣ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಂಡು ವಿಜಯನರ್ಮನಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಆ ಕೋಣೆಗಳನ್ನೂ, ಅಲಮಾರುಗಳನ್ನೂ ತಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ. ಅದರ ಯಾವ ನಿಶೇಷವೂ ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ. ಗುಪ್ತವ್ಯಾಸ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಇರಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ತೋರಿತು. ಇಂತಹ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರವಾರೂ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಕೊಂಡ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಯಾರೋ ಉಗುಲಿಸಿದ ಸಂಕೇತವೊಂದೇ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಹತ್ತಿರವೋಗಿ ಈ ಕೊಟ್ಟು ಕೇಳಿದ. ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುವಂತೆ ಮೆಲು ಧ್ವನಿಯೂ ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಕಂಪಿಸುವ ಗುರುತು ಒಡಿದು ಕೂಡಲೇ ಕದ ತೆಗೆದ. ಎಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಾಕು ಒಡಿದುಕೊಂಡು ಕರುಣಾಕರ ಮನಗ

ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. “ನನು ಸಮಾಚಾರ” ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ” ಎಂದು ಆತುರವಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾಡಿದ ವಿಜಯ. “ನನು ನಡೆದರೇನು. ಮತ್ತೆ ನಾನಿಲ್ಲಿಕಲೆತೆವು. ನೀನು ಮಾತ್ರ ಕೂದಲಿ ಬಿಡುಕೋಗು. ಜಿಗಾಡರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯದು. ಆಮದು ಗುರುತು ಸಮಾಚಾರವೊಂದಿಲ್ಲವನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ” ಎಂದ ಕರುಣಾಕರ. ತರುಣಿಯ ಅನುಮತಿಯ ಸೇರಿ ಗುಪ್ತ ವ್ಯಾಸರಾಗಿ ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇನ್ನರಲಿ ಕೋಣೆಯ ಮೊದಲ ವೇಷ ಸತ್ಯವೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಬೀಸ ಆರಿಸಿ ಎಂಬಲ್ಲಿರೂ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಕೊಂಡರೂ. ಕೋಣೆಯ ಮೂಲ

“ಅಸಲಿಗೆ ನೋಸಬಂತು. ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವವರೆವಿಗೂ ಅವರು ಸುಮ್ಮನಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗೇಗೊಡು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸಂಭ್ರಮಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ನೀನು ಉಸಾಯವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟುಬಿಡು” ಎಂದು ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟ ಕರುಣಾಕರ. ವಿಜಯನಿಗೆ ಅಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

“ನೀನು ಕರುಣಾಕರನಲ್ಲ. ಕರುಣ ನೀನೇ!” ಎಂದು ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆದ. ಕರುಣ ಬದುಲು ಹೇಳದೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡಳು.

“ಕರುಣಾ! ಮಿಂಚಿಹೋದುದೇನಿಲ್ಲ. ಬದುಕಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅಗಲಿಕೆ ಇರಲಾರದು. ಸಾವು ತಪ್ಪುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮಂದೇಸಾರಿ ಸಾಯುವ” ಎಂದ ವಿಜಯ.

ಯೊಂದರಲ್ಲ ಹಲಗೆಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮ ತುಸ ಬೇಕು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ವಿಜಯ ಮತ್ತು ಕರುಣಾಕರರು ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಭವನದ ಹೊರಗೆ ಗದ್ದಲ ನಾಯಿತು. ತತ್ಕ್ಷಣ ಗುಪ್ತದ್ವಾರ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಇದು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯವಲ್ಲ ಎಂದು ‘ಹಂತಕನು’ ಹೊರಟು ಹೋಗಿರಬೇಕು! ಮೊದಲನೆಯ ಕೂಗಾಟ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆ. “ಕರುಣ ಎಲ್ಲಿ? ಹುಡುಕಿ-ಗುಂ, ಹುಡುಕಿ” ಎಂದು ಯಾರೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

“ಕರುಣ ಯಾರಪ್ಪಾ? ಕರುಣಾಕರಾ, ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯೆಂದು ಭ್ರಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ?” ಎಂದ ವಿಜಯ.

ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮರು ನಿಮಿಷದಲ್ಲೇ ಭೀಮನವರ್ಮನ ಕಂಠಧ್ವನಿ: “ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆ ವಿಜಯಾ. ಒಳಗೆ ಯಾರಿರುವುದೋ ತಿಳಿದಿದೆ. ಬೂದಾಟಕೆ ಸಾಕಿನ್ನು” ಎಂದನಾತ.

ಕೂಡಲೇ ವಿಜಯನವರ್ಮ ಮತ್ತು ಕರುಣ ಗುಪ್ತದ್ವಾರದ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಹರು. ಅವರು ಹೊರಬೀಳುವುದಕ್ಕೂ, ಭೀಮನವರ್ಮನ ಭವಿಷ್ಯದೇತಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲು ಮುರಿಯುವುದಕ್ಕೂ ತಾಳೆಬಿತ್ತು.

ಗುಪ್ತ ದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಅಚಿ ಇರಕಾಗಿಯೂ, ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿಯೂ ಇವ್ವೆ ಒಂದು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಬೇರೊಂದು ರಹಸ್ಯ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಮುಂದೆ ಹಾದಿ ತೋರದೆ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು.

ಈ ಪ್ರಮಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕರುಣ ವಿಜಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಳು. ತಾನೊಬ್ಬ ಜಮೀನುದಾರನ ಮಗಳೆಂತಲೂ ಅನಾಥಳಾದುದರಿಂದ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಚಂದ್ರದುರ್ಗಾಧಿಪತಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದ ನೆಂತಲೂ, ದೋಷ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಭೀಮ ತನ್ನನ್ನು ಬಲವಂತಮಾಡಿ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನನ್ನು ಪುರುಷವೇಷ ಧರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ನೆಂದೂ ಹೇಳಿದಳು.

ಈ ಕಥೆ ಕೇಳಿ ವಿಜಯನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಮನ ಕರಗಿತು. “ಕರುಣ, ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಿರುವವರೆವಿಗೂ ಸಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ.

ಮತ್ತೆ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಸಪ್ತಳ ಕೇಳಿಸಿತು. ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರು. ರಾಮಸಿಂಗ್ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. “ಓ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೇನು, ನೆನಸಿದಂತೆ ನಡೆದಿದೆ” ಎಂದ ರಾಮಸಿಂಗ್. ವಿಜಯನುರ್ಮ ಬಾಕು ಹೊರ ತೆಗೆದ.

“ಕರುಣವನ್ನಾ, ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯ, ಹೀಗೆ ಹೋಗಲು ವಾರಿ ಕಾಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಹೌದೋ? ನಾನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ರಾಮಸಿಂಗ್ ಕಿರುನಗೆ ಬೀರುತ್ತಾ, ವಿಜಯನುರ್ಮನಿಗೆ

ಆತನ ಮುಖ ವಲ್ಲಸ್ಸು ಹೂವಿನ ಕಂಡುಬಂತು. ಆತನು ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರನೆಂದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ರಾಮಸಿಂಗನು ಅವನಿಗೆ ಈ ನೊಂದರೇ ಭೀಮ ವರ್ಮನ ದೂತನು ಹೋದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಣೆಮಾಡಿದ್ದ ಶಿಲೆಯೊಂದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿಸಲು ದಾರಿ ಒಪ್ಪುವುದು. ಈ ದಾರಿ ಒಳನೋಗುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟು ರಾಮಸಿಂಗ್ ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾಯನಾದ.

ಕರುಣ ನುಜಯನು-ರು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆ ಸೇರಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಭೀಮವರ್ಮನ ದೂತನು ಇಳಿದು ಹೋದ ಕಡೆಗೆ ಇತ್ತ. ಆದರೆ ಮಾರಾಕಗೆ ಒಂದು ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿದ. ‘ಭೀಮ’ ಎಂದು ಕೊಂಡ

ವಿಜಯವರ್ಮ, ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೂಗಾಟ ಕೇಳಿಸಿತು.

“ಬಾ, ಕರುಣ, ತಡಮಾಡಿದರೆ. ಮುಪ್ಪು” ಎಂದ ವಿಜಯ. ಅದರ ಕರುಣ ಕಿಟಕಿ ಯಿಂದ ಕಂದಕವನ್ನು ನೋಡಿ ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಭೀಮವರ್ಮನ ಭಟರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೇಬಿಟ್ಟರು. ಏನಾದರಾಗಲೀ ಎಂದು ವಿಜಯ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆಬಿಟ್ಟು ಹಗ್ಗದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಬಿಟ್ಟ. ಮೇಲಿಂದ ಬಾಣಗಳ ಸುರಿಮಳೆ ಆಯಿತು. ಅದರ ವಿಜಯವರ್ಮ ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದರೆ ಅಗಲಿಯನ್ನು ಈಜಿ ಮೂರಗೆ ಬಂದ. ಪೊದರಿನ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಭಯ ಎಲ್ಲದಾಯ್ತು.

ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗಲು ಶಬ್ದವೇಧಿಯ ಬಾಣಕ್ಕೆ ಅಹುತಿಯಾದ ಭೀಮವರ್ಮನ ದೂತನ ಶವ ಕಾಣಿಸಿತು. ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಅಶವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಮಾಡಲು ಭೀಮವರ್ಮನು ಸ್ವಯವಕ್ಷದ್ದ ಸೇರಿಸುವೆಂದು ದೇವರು. ಗರ್ಭಿ ಸತಿಗೆ ಬರೆದ ಕಾಗದ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಯಾವುದ

ಕಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾದೀತೆಂದು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ ವಿಜಯ.

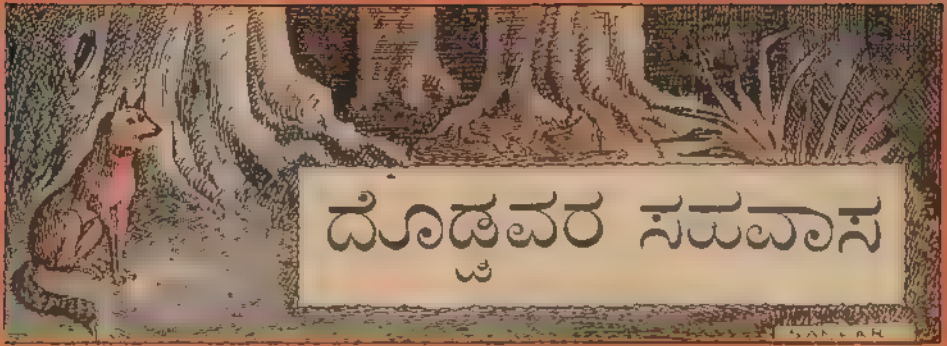
ಇನ್ನಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಲು ಆತನಿಗೆ ಶಬ್ದವೇಧಿಯ ವಳದವರು ಕಾಣಿಸಿದರು. ಈಸಾರಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ನಾಯಕನ ಹತ್ತಿರಹೋಗಲು ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕಲಿಲ್ಲ ವಿಜಯವರ್ಮ. ಚಂಡಿದಾಸನೇ ಅವರ ನಾಯಕ. ಆತನು ವಿಜಯವರ್ಮನ ಹೃದಯ ಸ್ಪರ್ಶಕವಾಗಿ ಆದ್ವಾನಿಸಿದ. ವಿಜಯವರ್ಮ ನಿಗೆ ಅಗ ತಿಳಿಯಿತು ಚಂಡಿದಾಸನೇ ಶಬ್ದ ವೇಧಿ ಎಂದು.

“ಕರುಣೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದು ಬುದ್ಧಿ ವಂತಿಕೆಯಾದ ಕೆಲಸ” ಎಂದು ವಿಜಯ ನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದ.

‘ನಿನ್ನ ವಿಷಯವೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯಿತು. ನಿನ್ನ ದಿನಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಯಾದ್ದು’ ಎಂಬರ್ಥ ಬರುವ ಕಾಗದವನ್ನು ವಿಜಯವರ್ಮ ಭೀಮ ವರ್ಮನಿಗೆ ಬರೆದ. ಆ ಕಾಗದ ನೋಡಿ ಭೀಮವರ್ಮ ಹಲ್ಲು ಕಟಕಟ ಕಡಿದ.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ದೊಡ್ಡವರ ಸುವಾಸ

ಅದೊಂದು ದಟ್ಟವಾದ ಅರಣ್ಯ. ಮುಳುಗುತು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಬಿಸಿಲು ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಯಿತು. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಕೊಳೆ ಕಾಣಿಸಿತು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಬಾಯಾರಿಕೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲೇ ಒಂದು ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೊಂದು ತೋಳ ಬಂತು. ನರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಾಹ ಸಗಳು ಇಲ್ಲವಾದರೂ, ಬಲೇ ಉಪಾಯಕಾರಿ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಅದಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

“ಏನು ತನ್ನಾ, ವಿರಾಮವಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವೆ? ಬೇಟೆ ಜೋರಾಗಿ ನಡೆದಂತೆ ತೋರುವುದು” ಎಂದಿತು ತೋಳ.

“ಬೇಟೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಮಣ್ಣೂ ಇಲ್ಲ. ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪದಿಂದ ಗಂಟಲು ಒಣಗಿ

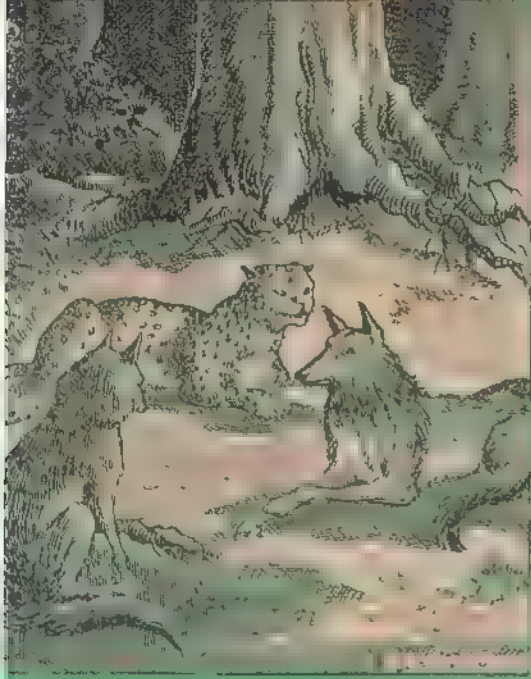
ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಬೇಟೆ ಏನುಬಂತು ಬೇಟೆ. ಏನು ಬಿಡವಾ ಈ ಬೇಟೆ, ದಿನಾಕೋಳಿ ತಿಂದುತಿಂದು ಬಾಯೇ ಕಟ್ಟುಹೋಯಿತು” ಎಂದು ನಿಸ್ಸಹನೆ ಯಿಂದ ನುಡಿಯಿತು ನರಿ,

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತೋಳಕ್ಕೆ ತಟಕ್ಕನೆ ಮನೋ ವ್ಯಾಧಿ ಬಂತು.

“ಹೌದೋ, ತನ್ನಾ. ನನ್ನ ಹಾಗೆ ನಾನೂ ಸುಖವಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಈ ಕುರಿ, ಚಿಂಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಮೊಸರ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನನಗಂತೂ ಅವನ್ನು ತಿಂದು ತಿಂದು ಬಹಳೇ ಬೇಸರವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ” ಎಂದಿತು ತೋಳ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದಲೋ ಒಂದು ಚಿರತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದಕೂಡಲೇ ನರಿ ಮತ್ತು ತೋಳ ತಮ್ಮ ಬಾಲಗಳನ್ನು ಅಡಿಸಿ, ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣಿರಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದವು.

“ಓ. ಏನು ಭಾವನೆಯವರು ಈಗಲೂ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವೆ. ಭಾರಿ ಬೇಟೆಗೆ ಉಪಾಯ ಕಂಡಿರೋದೆ!” ಎಂದು ಮಾತು

ನಾಡಿಸಿ, ಅಲ್ಲೇ ಬಂದು ಮರದ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿತು ಚರತೆ.

ನರಿ ತೋಳ ಮುಖಮುಖ ನೋಡಿ ಕೊಂಡವು. ತರುವಾಯ ನವ್ರತೆಯಾಗಿ ನುಡಿಯಿತು ನರಿ: “ಭಾವಂದಿರ ಧೈರ್ಯ, ದರ್ಪಗಳ ಮುಂದೆ ನಾನೆಲ್ಲಿ? ನಾವು ಎಂದಾದರೂ ಕಾದುಬಂದಿಯ ಮನಸವ ರುಚಿ ನೋಡಿರುವೆವೇ? ಬಂದಿಷ್ಟು ಕಾಡೆಮ್ಮ ಮೂಳೆ ಕಡಿದಿರುವೆವೇ? ನಾನಷ್ಟು ಸಮ ಬೇಟೆ ಎಷ್ಟು” ಎಂದಿತು.

“ ನೀವೇನೋ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಕಾಡು ಹಂದಿನಾಂನ. ಕಾಡನ್ನು ತಿಂದುಂಡು ನಾಲಿಗೆ ಜಿಮ್ಮ ಕನ್ನ ಹೋಯಿತು. ಭಾವ, ತಿಂದು ನುಣ್ಣೆ ಭವ ಕುಂಡವು ಎನ್ನ ಬೇಕು.

ಅದು ಮಜಾ. ಏನಂತೀರಿ ” ಎಂದಿತು ಚರತೆ.

ಚರತೆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನರಿಗೊಂದು ಉಪಾಯ ತೋರಿತು. “ಭಾವ, ನೀವು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಿಗಳೆಂದರೆ ಸಂಜೆ. ಸಿಮ್ಮ ಆಗ ಮನದಿಂದ ಸಿಮ್ಮ ಬಾಧೆಗಳೆಲ್ಲ ದೂರವಾವು. ಸಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೊಳೆಯಿತು. ಬಹಳ ಚಲೋ ಉಪಾಯ ಕಂಡಿರಾ?” ಎಂದಿತು ನರಿ.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ “ಏನು? ಏನದು?” ಎಂದು ತೋಳ ಮತ್ತು ಚರತೆ ಆತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದವು.

ಆಗ ನರಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರುವಂತೆ ಚಮತ್ಕಾರವಾದ ಘೋರನೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಂದಿತು:

“ಭಾವಂದಿಗೂ, ಅಣ್ಣಂದಿಗೂ ನಾಲಿಗೆಯ ಸವಿ ಸತ್ತಂತೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಇನ್ನು ಸನ್ನ ಪಿಷಯ ಹೇಳಲೇಬೇಕಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಹಿರಿಯನಾದ ಸಿಂಹದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ. ಆತನೊಂದಿಗೆ ಬೇಜಿಗೆ ಹೋದರೆ ಜಿನ್ನ ಎಂದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ.” “ಭೇಷ್. ಒಳ್ಳೇ ಉಪಾಯ” ಎಂದು ತೋಳ ಮತ್ತು ಚರತೆ ಸುಯಸ್ಸು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡವು. ನರಿಯ ಸಲಹೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅವು ಮೂರೂ ಮೃಗ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರಹೋದವು. ತಾವು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ವಿನಯವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದವು. ಎಲ್ಲಾ ಸಾವಧಾನಚಿತ್ತದಿಂದ

ಕೇಳಿ “ಆಗತ್ಯವಾಗಿ ಆಗಲಿ” ಎಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು ಸಿಂಹ.

ಈಗ ಮೃಗರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಆ ಮೂರು ಮೃಗಗಳೂ ಆ ಮುಖಮುಖ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಆನೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟವು.

ಮುಂದೆ ಸಿಂಹ, ಅದರಹಿಂದೆ ಮಿಕ್ಕ ಮೂರು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸಾಲಾಗಿ ನಡೆದವು.

ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಮಿಸುವ ಸಮಯವಾದರೂ ಅದು ಮೂರೂ ಹಾಗೇ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿವೆ. ಎಷ್ಟು ತಿರುಗಿದರೂ ಅವು ಆಶಿಸಿದ ಆನೆ ಸಿಗಲೊಲ್ಲದು.

ಆನೆ ಹಾಗಿರಲಿ, ಆನೆಯ ಸುಳಿವೂ ಕಾಣಿಸದಾಯಿತು. ಹಸಿವು ಅಡಗಿಸಲು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮಾಂಸ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು. ಎಂದೆನ್ನುವ ಮಸ್ತಿತಿಗೆ ಆ ನಾಲ್ಕು ಮೃಗಗಳೂ ಬಂದವು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಿಂಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟವು.

ಆ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ನರಿ ಸರಿಸಮವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಪ್ಪಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತೋಳ ಮತ್ತು ಚಿರಕೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿಗಾಗಿ ಕೈ ಚಾಚಿದವು.

“ನಿಲ್ಲಿ” ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿತು ಸಿಂಹ. “ನಾನು ಮೃಗರಾಜನೆಂಬ ವಿಷಯ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆತಾನೇ? ರಾಜನಾದ ನನಗೆ ಎರಡು

ಭಾಗ ಬರಬೇಕು. ಸ್ವಾಯಂರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ಸಂತತಿಗೆ ಒಂದು ಭಾಗ. ಉಳಿದಿರುವುದು ಒಂದು ಭಾಗಮಾತ್ರ. ಆ ಭಾಗವನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಗೆದ್ದು ಪಡೆಯಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಮೃಗಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಡೆಯನಾದ ಸಿಂಹ ಆ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಲು ಕೆಳಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

“ದೊಡ್ಡವರೊಡನೆ ಸಹವಾಸವೆಂದರೆ ಇದೇ” ಎಂದು ಕೊಂಡು ಸಿಂಹದ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ ನೋಡುತ್ತಾ ಆ ನರಿ, ತೋಳ ಮತ್ತು ಚಿರಕಗಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಾರಿ ಕೊಂಡವು.

9ರ ಮಹತ್ವ

(1) ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಇತ್ತಿಂದ ಅತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿ, ಮೇಲಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಕಳಿ. ಬಂದ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು 9 ರಿಂದ ಭಾಗಿಸಿದರೆ ಏನೂ ಶೇಷ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ :

764

467

$$297 \div 9 = 33. \text{ —}$$

ಎ. ಡಿ. ವೋರಾ

(2) ಸಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿ 9 ರಿಂದ ಬಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ

$$864 \div 9 = 96$$

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಉದಾಹರಣೆ ನೋಡು :

$$846 \div 9 = 94$$

864 ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ತಾರುಮಾರು

$$648 \div 9 = 72$$

ಮಾಡಿದರೂ ಅದನ್ನು 9 ರಿಂದ ಭಾಗಿಸಿದರೆ ಶೇಷ ಉಳಿಯು

$$684 \div 9 = 76$$

ವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ತಾರುಮಾರು ಮಾಡಿ ಕೂಡಿಸಿದರೆ ಬರುವ

$$486 \div 9 = 54$$

ಪೂತ್ತವನ್ನೂ 9 ರಿಂದ ಭಾಗಿಸಿದರೆ ಶೇಷ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ!

$$468 \div 9 = 52$$

$$3996 - 9 = 444$$

ಡಿ. ಪದ್ಮಾಸನ, ಆದವಾನಿ,

(3) 9 ನೇ ಮಗ್ಗಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ತಮಾಷಾಕರಗಳು: 9 ನ್ನು 5 ರಿಂದ ಗುಣಿಸಿದರೆ 45 ಆಲ್ವವೇ! 5 ನ್ನು ಇಟ್ಟು ಎರಡು 9 ಗಳಿಂದ ಗುಣಿಸಿದರೆ ಮಧ್ಯೆ 9 ನೇ ಅಂಕಿಯೊಂದಿಗೆ ಅದೇ ಪೂತ್ತ ಬರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ:

$$9 \times 5 = 45. \quad 99 \times 5 = 195. \quad \text{ಇದೇ ರೀತಿ ಮಿಕ್ಕ ಅಂಕಿಗಳು!}$$

$$9 \times 2 = 18 \quad \dots \quad 99 \times 2 = 198$$

$$9 \times 7 = 63 \quad \dots \quad 99 \times 7 = 693$$

$$9 \times 3 = 27 \quad \dots \quad 99 \times 3 = 297$$

$$9 \times 8 = 72 \quad \dots \quad 99 \times 8 = 792$$

$$9 \times 4 = 36 \quad \dots \quad 99 \times 4 = 396$$

$$9 \times 9 = 81 \quad \dots \quad 99 \times 9 = 891$$

$$9 \times 5 = 45 \quad \dots \quad 99 \times 5 = 195$$

$$9 \times 10 = 90 \quad \dots \quad 99 \times 10 = 990$$

$$9 \times 6 = 54 \quad \dots \quad 99 \times 6 = 594$$

$$9 \times 10 = 90 \quad \dots \quad 99 \times 10 = 990$$

ಗಿರಿಜಾಶಂಕರ, ವಿ. ಮೆಸ್ತಾ, ತಿರು

(1) 0 ಮೊದಲುಗೊಂಡು 9 ರ ವರೆಗಿನ ಅಂಕ

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

ಗಳನ್ನು ಎರೆ. ಈಗ ಮತ್ತೆ 9 ಮೊದಲುಗೊಂಡು

9 8 7 6 5 4 3 2 1 0

0 ರ ವರೆಗಿನ ಮೇಲಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ

9 9 9 9 9 9 9 9 9 9

ಪಾಕಿಕೊಂಡು, ಎರಡು ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನೂ

ಕೂಡಿಸಿದರೆ ಪೂತ್ತವೆನ್ನು ಬರುವುದೋ ನೋಡು.

ಬಿ. ಕುನೇಶ್ವರ, ವಿಲ್ಲುಪುರ

ಶಾಂತಿ ದೇವತೆ

SANKAR

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕತ್ತಿ ಕಳಾಂ ಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗ ವಹಿಸಿದ ಯೋಧ ಶೂರಸಿಂಹ. ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗವೇ ಇಲ್ಲವಾಯಿತು.

ಏಕೆ? ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳಬಹುದು. ರಾಜರಿಗೆ ಯುದ್ಧವೆಂದರೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬೇಸರಿಕೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರವರಲ್ಲಿ ಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮೂಲೆಪಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೂಲಿದರು. ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಬಿಡುವುದರಿಂದ ಯುದ್ಧಗಳಿಗೆ ಸೈನಿಕರು ತಾನೇ ಏಕೆ?

ಆಗ ಶೂರಸಿಂಹನಿಗೆ ಕಠಿಣ ಸಮಸ್ಯೆಯೊದಗಿತು. ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಾ ಗುತ್ತಿದ್ದುದೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೆಲಸ — ಖಡ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು. ಎಷ್ಟೇ ತಲೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಚೆಂಡಾಡಬಲ್ಲ. ಆದರೀಗ ಯುದ್ಧದಮಾತೇ

ಇಲ್ಲವಾಯಿತಷ್ಟೆ. ಆತನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲೂ ಆಗದು. ಹೇಗೆ ಮತ್ತೆ?

“ರಾಜರೆಲ್ಲಾ ಅಂಜುಕುಳಿಗಳಾದರು. ಪ್ರಜೆಗಳು ಮೌನವಹಿಸಿದರು. ಇನ್ನು ಸಸ್ತ್ರ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಮೂಲೆಗೆಸೆಯಬೇಕೇ? ಅದು ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿಯಬೇಕೇ?” ಎಂದು ಆತನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕಳವಳವಾಯಿತು.

ಏನಾದರೇನು, ತಿಂಡಿಗೂ ಬಟ್ಟೆಗೂ ಗತಿ ಯಿಲ್ಲದೆ ಶೂರಸಿಂಹ ಸೋರಗಿರೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾಳುಕಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಆತನ ಕುದುರೆ ಕೈಶವಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಕಡೆಗೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ಬರುವೆಡೆ. ಸ್ವಾರಂಭಿಸಿದ.

ಮೇಗೇ ಮೋಗುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಒಂದು ಹೊಲದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ. ಹೊಲ ಉಳುತ್ತಿದ್ದ ರೆವನನ್ನು ಕುರಿತು ಕುದುರೆ ಬುರುಡು ಕೆಳಗಿತ್ತಿದ್ದ ಶೂರಸಿಂಹ ಮೇಗೇಂವೆ... ಸಸ್ತ್ರ ವಸ್ತು ವೆಸರು ಶೂರಸಿಂಹ. ಕೇಳಿರುವೆ ಯಷ್ಟೇ? ನಾನು ಮಹಾ ಶೂರ. ನಾನೀಗ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಏನಾದರೂ

ಕಲಸ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುವೆಯಾ?" ಎಂದ. ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ರೈತ ಉಳುಮೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಶೂರಸಿಂಹನ ಕಡೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದ. ಒರೆ ಯಲ್ಲಿರುವ ಕತ್ತಿ, ಆತನ ಮಾತಿನ ಧೋರಣೆ ನೋಡಿ ಮೊದಲು ರೈತನಿಗೆ ತುಸ ಭಯ ವಾಯಿತು. ಮರುಕವೂ ಆಯಿತು. "ನೇಗಿಲು ಹಿಡಿಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನಿನ್ನ ಕತ್ತಿ ಕಠಾವಿಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಬಿಡಾಡಿ ಬಾರಯ್ಯ" ಎಂದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಶೂರಸಿಂಹ "ನೇಗಿಲು ಹಿಡಿ ಯುವುದು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಶತ್ರುಗಳು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳು. ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವರ ತಲೆ ಕಡಿದು ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ತಂದಿಡುವೆನು. ನನಗೆ ಊಟ, ನನ್ನ

ಕುದುರೆಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟುಮೇವು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು" ಎಂದ.

ರೈತ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕೈಕಾಲ ಶೂರ ಸಿಂಹನನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ನೋಡಿ, ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ತನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಧನಾದ.

"ಒಸ, ಎಲ್ಲೋ ಪೌರುಷ ಹೀನರು. ಮನುಷ್ಯನಿಂದಮೇಲೆ ರವ್ವು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಕೈಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೇನು ಮತ್ತೆ. ಅಲ್ಲ, ನನ್ನನ್ನು ನೇಗಿಲುಹಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ನಲ್ಲಾ ಈ ಹೇಡಿ. ನನ್ನಂತಹ ಯೋಧ ಮಾಡ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವೇ ಅದು?" ಎಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಅಂದುಕೊಂಡ.

ಹಾಗೆಂದು ಕೊಂಡು ಆತನು ಅರಣ್ಯ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟ. ತುಸ ದೂರ ಹೋಗಲು ಹಚ್ಚಸೆಯ ಮೈವಾನ ಪೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಮೈವಾನದಲ್ಲಿ ದೇವತಾ ವಿಗ್ರಹ ಫಣಿಯಿದೆ. ಅದು ಯುದ್ಧದೇವತೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವಿಂದ ಕುಮರೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಿ, ಶೂರಸಿಂಹ ಆ ವಿಗ್ರಹದ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತ.

ಆ ದೇವಿಯ ವಿಗ್ರಹ 20 ಅಡಿ ಎತ್ತರ ವಿತ್ತು. ಕಿಡಿ ಕಾರುವ ಕೂಗು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗ, ಸೋಡಲುಭಯಂಕರವಾಗಿವೆ. ಅವರೆ ಆ ದೇವಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಕಂಡು ಶೂರಸಿಂಹನಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ವೃಂದಾಯಿತು. "ಆಹಾ, ಏನೀವಿಗ್ರಹ. ಎಲ್ಲಾ ಬಂಗಾರದ ಲೇವನಮಾಡಿದೆ." ಎಂದು ಕೂಗಿದ.

*** ಚಂದಮಾಮ

“ಅಲ್ಲಾಯ್ಯಾ, ಬೆಳ್ಳಿಯವಿಗ್ರಹ. ಇದು ರಜತವಿಗ್ರಹವೇ ಹೊರತು ಸ್ವರ್ಣವಿಗ್ರಹವಲ್ಲ” ಎಂದು ಯಾರೋ ನುಡಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ವಿಗ್ರಹದ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಡಾಲು ಕತ್ತಿ ಧರಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಕುದುರೆ ಸವಾರ ಆತನಿಗದು ರಾಗಿ ಬಂದುನಿಂತ.

ಶೂರಸಿಂಹ ಪೌರುಷದಿಂದ ಹಲ್ಲು ಕಟ ಕಟ ಕಡಿದ. ಒರೆಯಿಂದ ಕತ್ತಿ ಎಳೆದ.

“ಎಲವೋ, ನನ್ನ ಮಾತು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವೆಯಾ? ನನ್ನ ಹೆಸರೇನೋ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಶೂ-ರ-ಸಿಂ-ಹ. ಹಾಂ” ಎಂದು.

ಎರಡನೇ ಯೋಧನು ಪಕಪಕನೆ ನಕ್ಕು, ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಒರೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆಳೆಯುತ್ತಾ “ಹ್ಲೆ, ನೀನು ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದ ಕುದುರೆ. ಬೆಳ್ಳಿಗೂ ಬಂಗಾರಕ್ಕೂ ಜೇಢವನಿರುವ ನಿಸ್ಸೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಯಾರೋ ನೀನು ತಿಳಿದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವೆಯಾ? ನಾನು ಧೀರಸಿಂಹ. ಬಾ, ನನ್ನ ಖಡ್ಗಭಲದ ಸವಿ ತೋರಿಸುವೆನು” ಎಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಸಿದ.

ಕುದುರೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಧನೊಬ್ಬರೂ ದೊಡ್ಡ ಕದನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಖಡ್ಗಗಳ ಝಣತ್ಕಾರ ದಿಂದ, ಕುದುರೆಗಳ ಕೆನೆಯುವಿಕೆಯಿಂದ, ಅವರ ಪೌರುಷ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ, ಆ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿ ಧ್ವನಿಸುತ್ತಲಿತ್ತು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಹವಾತ್ತನೆ “ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಒರೆಸೇರಿಸಿ” ಎಂಬೊಂದು ಮಧುರ ಗಂಭೀರವಾಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಯೋಧರಿಬ್ಬರೂ ಜಿರಗಾಗಿ ಆ ವಾಣಿ ಬಂದ ಏಕ್ಮನ ಕವಿ ಅರ್ಪರ್ಯವಿಂದ ನೋಡಿದರು.

ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹೂವಿನಂತಹ ಬಿಳಿ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಶಾಂತಮುಖ ಮುಪ್ಪೆಯುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಅಂದವಾದ ಯುವತಿ ನಗುತ್ತಾ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು—

“ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಮಹಾಯೋಧರು! ಅಸಹಾಯ ಶೂರರು!” ಎಂದಳು.

“ಈಗನಿ ವಿಷಯ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನನ್ನ ದೇವರು ಶೂರಸಿಂಹ” ಎಂದ ಮೊದಲನೇ ಸವಾರ.

“ಅವನ ವಿಷಯ ನಾನರಿಯೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಧೀರಸಿಂಹ” ಎಂದ ಎರಡನೇ ಯುವ.

ಇಬ್ಬರ ಕೂಡ ಆ ಯುವತಿ ಸೋಡಿ ಓಗೊಂದಳು: “ನಿಮ್ಮ ಒಡ್ಡಗಳಿಗಿರುವ ತೀಕ್ಷ್ಣಣತೆ ಕೊಂಚವಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಮೆದುಳಿಗೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ಜಗಳ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.”

“ಆ ಮೂರ್ಖನಿಗೆ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲ. ಈ ಯುದ್ಧದೇವತೆಯ ವಿಗ್ರಹ ಬೆಳ್ಳಿಯದಂತೆ” ಎಂದು ಪರಿಹಾಸಮಾಡಿದ ಶೂರಸಿಂಹ.

“ಅವನಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಮಂದವಾಗಿದೆ. ಬೆಳ್ಳಿಯ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಚಿನ್ನದ ವಿಗ್ರಹವೆಂದು ನಾವಿಸುವುದು ಅವಿವೇಕನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು” ಎಂದು ಗೇಲಿನಾಡಿದ ಧೀರಸಿಂಹ.

ಆಗ ಆ ಯುವತಿ ಪಕಪಕ ನಕ್ಕು ಯೋಧರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ವಿಗ್ರಹದ ಸುತ್ತಲೂ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಬೆಳ್ಳಿಯದೆಂದು ವಾದಿಸಿದ ಧೀರಸಿಂಹನಿಗೆ ವಿಗ್ರಹದ ಒಂದು ಕಡೆ ಬಂಗಾರದ ದೇವನ ಕಾಣಿಸಿತು. ವಿಗ್ರಹ

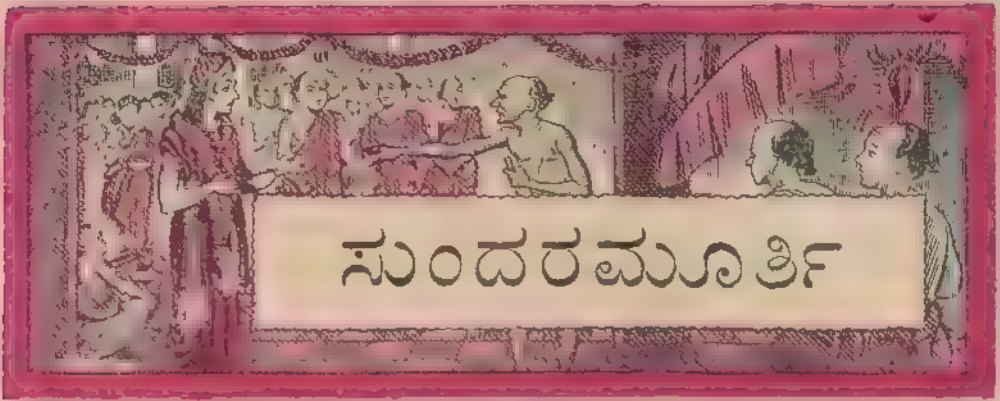
ಬಂಗಾರದ್ದೆಂದು ವಾದಕ್ಕೆ ಇಳಿದ ಶೂರಸಿಂಹನಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಲೇಪನ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಇಬ್ಬರೂ ಜಿರಗಾಗಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸೋಡಿಕೊಂಡರು. ಆ ಯುವತಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅದೃಶ್ಯಳಾದಳು. ಆಕೆಗಾಗಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆತ್ಮಿತ್ವ ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಅವರಿಗೆ ಈ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಸಿದವು:

“ಯೋಧರೇ, ನಾನು ಶಾಂತಿ ದೇವತೆ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರೂ ಮಹಾ ಯೋಧರು. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಉದ್ದೇಶಗಳೇನೋ ಸಮಯಾದುವೇ. ಆದರೆ ಜಗಳ ಕಾಯುವುದನ್ನು ಬಿಡಿ. ಚಂಚಲತೆ ಬಿಡಿ. ಆಕ್ರೋಶ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ಶಾಂತಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಿ”

ಶೂರಸಿಂಹ ಮತ್ತು ಧೀರಸಿಂಹರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳಿಂದ ಇಳಿದರು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಆಲಂಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಡಾಲು, ಒಡಗವನ್ನು ವಿಗ್ರಹದ ಮುಂದೆ ಬಿಳಾಡಿದರು. ಅಂಟಿಸಿದ ಅಮೃತದ್ರವ ಸ್ವಾಸನಾಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ, ಶಾಂತಮಯವಾದ ಬಾಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವರು.

ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ

ಹಿಂಭತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸುಂದರನಾಯನಾರ್ ಎಂಬ ಮಹಾಭಕ್ತ ನೊಬ್ಬನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ಆತನು ಮಹಾ ಭಕ್ತನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದ್ಭುತ ಚರಿತನೂ ಹೌದು.

ತಮಿಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಿರುನಾವಲೂರ್ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಟುಂಬ ದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ನಾಯನಾರ್. ಆ ಮಗು ಅಪೂರ್ವ ಸುರೂಪಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಸುಂದ ರರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಆತನಿಗೆ ಅಸ್ಪರ್ಶನಾಮ ವಾಯಿತು.

ಮಗುವಿನ ಅಂದಚೆಂದ, ಅವನ ಚುರುಕು ತನ ಆ ಊರಿನ ಹಿರಿಯನಾದ ಮುನರಾಯ ರನ್ನು ತುಂಬಾ ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಆತನು ಸುಂದ ರರ್‌ಅನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಸಲಹುತ್ತಿದ್ದನು. ಯುಕ್ತ ವಯಸ್ಸು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಉಪ ನಯನಾದಿಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾದ ಗುರುಗಳನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಮಗುವನ್ನು

ನಿನ್ನಪ್ಪ ವಿವ್ಯಾಹಾರಂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಕ್ರಮೇಣ ಸುಂದರರ ಗ ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸು ಬಂತು. ಸಂಬಂಧ ಸಿಕ್ಕಯವಾ ಯಿತು. ಇನ್ನೇನು ಹಸೆಯ ಮೇಲೆ ಸುಂದ ರರ್‌ಅನ್ನು ಕೂರಿಸುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧನು ಬಂದು "ಇವನಯ್ಯಾ, ಇವನು ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಸೇವಕ. ನಮ್ಮ ಅನುಮತಿ ಯಿಲ್ಲದೆ ನೀವು ಇವನಿಗೆ ದೇಗೆ ಮಾಡುವೆ ಮಾಸುವಿರಿ" ಬೇರಾದರೆ ಈ ಪತ್ರ ನೋಡಿ. ನನ್ನ ಮಾತು ನಿಜವೋ ಸುಳ್ಳೋ ನಿಮಗೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ" ಎಂದ.

ಅಲ್ಲಿ ಸೆರೆದಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಸುಂದರರ್ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಆತನ ಕೈಯಿಂದ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ನೋಡದೆಯೇ ಹರಿದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಅದರೂ ಆ ವೃದ್ಧನು ತುಸವಾದರೂ ಚಲಿಸದೆ "ನಮ್ಮದು ತಿರುವೆಸ್ವೆ ನಲ್ಲೂರು ಗ್ರಾಮ. ಈಗ ಈ ಹೆಂಡಗನು ಹರಿದು ಹಾಕಿದ ಪತ್ರ ಬರೀ ನಕಲು ಮಾತ್ರ. ಮೂಲ

ತಾಳೆಗು ಪತ್ರ ಸಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದೆ” ಎಂದ.

ಇವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿರುವರೆಲ್ಲಾ ಹೀಗೆಂದು ಗಲಭೆ ಮಾಡಿದರು: “ಎಲ್ಲೋ ಹುಚ್ಚು ನಿನಗೆ. ಈ ಹುಡುಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಸೇವಕನು ಹೇಗಾಗುವನು? ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟೇ? ಹೋಗಯ್ಯಾ ಹೋಗು. ಬಂದ ದಾರಿ ಹಿಡಿ”

ಆನಂದ ಕೂಗಾಟಕೇಳಿ ಮುದುಕ ಮುತ್ತಪ್ಪ ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದ. ಈ ವಿವಾಹ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಅಂದ.

ಆ ಸುಂದರರ ರೋಷದಿಂದ “ಪರಿ, ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸು ಬಾ” ಎಂದು ದುಂಬಾಲುಬಿದ್ದ.

ವೃದ್ಧನು ಒಂದು ತಾಳೆಗು ಪತ್ರವನ್ನು ತಂದು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟ. ಅದು ಸುಂದರರ ಆಜ್ಞೆ ಬರೆದ ಪತ್ರ. “ನಾವೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಸೀಳಿಗೆಯವರೂ ತಿರುವಾವ ಲೂರು ಸೈತಾನ್ (ಅಂದರೆ ಹುಚ್ಚು ಅಂತ) ನಿಗೆ ಸೇವಕರಾಗಿರುವೆವು” ಎಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಗಿ ಬರೆದಿತ್ತು.

ಈ ಪತ್ರ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಿಸ್ಕಯಗೊಳಿಸಿತು. ಪಂಚಾಯತಿ ಮಾಡಿದರು. ಸುಂದರರ ಆಜ್ಞೆ ಬರೆದಿದ್ದ ಕೆಲವು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ತಂದು ಸಹಿ ಯನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರು.

ಇದೆಲ್ಲಾ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದ ತರುವಾಯ “ಈ ಪತ್ರ ಹುಡುಗನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದಲೇ ಬರೆ ದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಗ್ರಾಮದ ಹಿರಿಯರು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು.

“ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿದೆಯೋ ತೋರಿಸಯ್ಯಾ” ಎಂದು ಮುದುಕನನ್ನು ಗದರಿಸಿ ಕೇಳಿದರು.

ಅತನು ನಗುತ್ತಾ “ಬನ್ನೀ” ಎಂದು ಅವ ರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗರ್ಭಗುಡಿಯನ್ನು ಸೇರಿ ಅಂತರ್ಧಾನ ನಾದನು.

ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಸುಂದರರಗೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತಂತೆ ಆಯಿತು. ತಕ್ಷಣ ಜ್ಞಾನೋದಯ ವಾಯಿತು; ಪೂರ್ವಜನ್ಮ ಸ್ಮೃತಿಬಂತು:

ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಂದುಸಾರಿ. ಸುಂದ ರರ ಎಂಬ ಹುಡುಗ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪಾರ್ವತಿದೇವಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿವೆ ಪರಿ

ಚಾರಿಕೆಯರನ್ನು ನೋಡಿ “ ಇಂತಹ ಅಪ್ಪರ
ಯರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗದ ಬಾಳು ಒಂದು
ಬಾಳೇ ” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡ
ನಂತೆ. ಪರಮೇಶ್ವರನು ಕುಪಿತಗೊಂಡು
“ ಎಲೈ ನೀನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸೇವಕ
ನಾಗಿ ಜನಿಸು ” ಎಂದು ಶಾಪವಿತ್ತನಂತೆ.

ಸುಂದರರ್ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಾದಗಳ
ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಪರಮಶಿವನು ತನ್ನ ಭಕ್ತನ
ಮೇಲೆ ಕರುಣೆಗೊಂಡು ತರುಣೋಪಾಯ
ವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದನಂತೆ. ಈ ಶಾಪದಿಂದಲೇ
ಸುಂದರರ್ ಗೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಜನ್ಮ
ಬಂತು.

ಜ್ಞಾನೋಪಾಯವುಂಟಾದ ಕ್ಷಣದಿಂದ
ಸುಂದರರ್ ಗೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ
ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಆತನು ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ
ಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂದರ್ಶಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.
ಹೋದಡೆಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಮೃದುಮಧುರವಾದ
ಕವಿತೆದಿಂದ ತನ್ಮಯತೆಯುಂಟಾಗುವಂತೆ
ಈಶ್ವರನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಹಾಡುವನು.

ಸುಂದರರ್ ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷೇತ್ರ
ದಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಮಹಿಮೆಯನ್ನು
ತೋರಿಸುತ್ತಲಿದ್ದ. ಹೀಗೆ ಸುಂದರರ್ ಚಿದಂ
ಬರಂ, ತಿರುವಾರೂರುಗಳಿಗೆ ಹೋದ.

ತಿರುವಾರೂರಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಪರಮೇಶ್ವರನಾಚ್ಚಿ
ಯಾರ್ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿಯೊಂದಿಗೆ ಆತನಿಗೆ
ವಿವಾಹವಾಯಿತು. ಈ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್
ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತಾನು ಕೋರಿದ

ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯ ಸೇವಕಿಯ ರಲ್ಲಿಬ್ಬ
ಳೆಂದು ಸುಂದರರ್ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮಸ್ತುತಿ
ಯಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿದ.

ಸುಂದರರ್ ತಿರುವತ್ತಿಯೂರ್ ಗ್ರಾಮ
ಸೇರಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆಭಗವಂತನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು
ತಿರಸಾವಹಿಸಿ ಸಂಗಲಿನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ಎಂಬ
ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾದ.

ಈ ಸಂಗಲಿನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ಆತಿಚೆಲುವೆ.
ಅಂದು ಪಾರ್ವತೀದೇವಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತಾನು
ಕಂಡ ಎರಡನೇಯ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯೇ ಈ
ಸುಂದರಿ ಎಂದು ಸುಂದರ ನಾಯನಾರ್
ಆರಿತ. ಬಂದು ಬಿಲ್ವಸೃಕ್ಷದಡಿ ಈಕೆಯನ್ನು
ಸುಂದರರ್ ವಿವಾಹವಾದ. “ ಎಂದೂ
ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಆತನ

ಹತ್ತಿರ ನಡೆನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸರ
ಮೇಲ್ವರನು ಆಕೆಯನ್ನು ವುಸಲಾಯಿಸಿದ.
ಹಾಗೆಯೇ ಆಕೆ ಮದುವೆಗೆ ಮೊದಲು
ನಾಗ್ಗಾ ನ ಪಡೆದಳು. ಅವ ಸರವಾಗಿ
ಮಾತೇನೋ ಕೊಟ್ಟು. ಆದರೆ ಆಮೇಲೆ
ಸುಂದರರ್ ತುಂಬಾ ಪೇಚಾಟಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದ.

‘ಅಯ್ಯೋ, ಇಲ್ಲಿಂದ ಕದಲುವು ದಿಲ್ಲವೆಂದು
ಮಾತುಕೊಟ್ಟಿನಲ್ಲಾ. ಮತ್ತೆ ಮಿಕ್ಕ ಕೈವ
ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂದರ್ಶಿಸಲಿ?’ ಎಂದು
ಕೊಂಡು ಪರಶಿಸನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನೋಡಿಯಿಟ್ಟು
‘ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಆತುರಬದ್ಧಿಯಿಂದ
ಈ ಕೆಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು ನಾದಕಾರಣ
ಇಲ್ಲಿಂದ ಕದಲುನಂತಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನೀನೇ
ಈ ವ್ಯಕ್ತದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿಬಿಡು’

ಸಂಗಲಿನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲವು
ದಿನಗಳಿದ್ದ. ಸುಂದರರ್ಗೆ ಮತ್ತೆ ಉಳಿದ
ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ
ವುಂಟಾಯಿತು. ಮಾತು ಅತಿಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವ
ವಿಷಯ ತಿಳಿದೇ ತಿರುವತ್ತಿಯೂರ್ ದಾಟಿ
ಬೇರೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಾದ.
ಆದರೆ ಸುಂದರರ್ ಆ ಊರಿನ ಗಡಿದಾಟಿದ
ಕೂಡಲೆ ಆತನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕುರುಡನಾದ.
ಅಂಥನಾದರೂ ಸಹ ಸುಂದರರ್ ಭಕ್ತಿ
ಯನ್ನು ಬಿಡದೆ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು
ಭಕ್ತಿಪೂರಿತವಾದ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ
ಅನೇಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟ.

ಆತನು ದೃಷ್ಟಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡರೂ
ಪರ್ಯಟನೆ ನಿಲ್ಲದೆ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೋಲು
ಹಿಡಿದು ತಡವರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಂಚಿಗೆ
ಮೋಗುವ ಪೇಕೆಗೆ ಎಡಗಣ್ಣು ಕಾಣಿಸಲು
ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ತಿರುವಾರೂರು ಸೇರಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಆತನಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ
ದೃಷ್ಟಿ ಲಾಭವಾಯಿತು.

ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಮೊದಲನೇ ಮಡದಿಯಾದ
ಸರಸ್ವಿನಾಚ್ಚಿಯಾರಿಗೆ ಈತನು ಎರಡನೇ
ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಿತು.
ಆಕೆ ಕುಪಿತಗೊಂಡು ಸುಂದರರನ್ನು ಮನೆ
ಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡಬೇಡವೆಂದಳು. ಆಗ ಸುಂದ
ರರ್ ತನ್ನ ಇಷ್ಟಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು,
ಸರಮೇಶ್ವರನು ಪ್ರಕೃತ್ಯಾಗಿ ಈವರಿಗೂ
ಮತ್ತೆ ಗೆಳೆತನ ಬೆಳೆಯಿಸಿದನಂತೆ!

ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಕಲಿಕ್ಕಾಮನಾಯ
ನಾರ್ ಎಂಬ ಭಕ್ತನು ಉಗ್ರನಾಗಿ ಸುಂದರರ್
ಹತ್ತಿರ ಬಂದು “ಎಲವೋ ನಿನಗೆಷ್ಟು
ಸೊಕ್ಕು? ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ವಶಮಾಡಿ
ಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಸಂಸಾರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ
ದೂತನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವೆಯಾ?”
ಎಂದು ತೆಗಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.

ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಬ್ಬರೂ ಈ ರೀತಿ ಹೊಡೆದಾಟ
ಮಾಡುವುದು ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸರಿತೋರ
ಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಒಂದು ಯುಕ್ತಿ ಹೂಡಿದ.
ದೀವರ ಮುಖವೆಯಿಂದ ಕಲಿಕ್ಕಾಮನಾಯ
ನಾರಿಗೆ ಹೊಜೆನೋವರಾದಾಯಿತು. ಅವನ್ನು
ಗುಣಪಡಿಸಲು ಯಾರಿಂಥಲೂ ಸಾಧ್ಯ
ವಾಗಲಿಲ್ಲ.

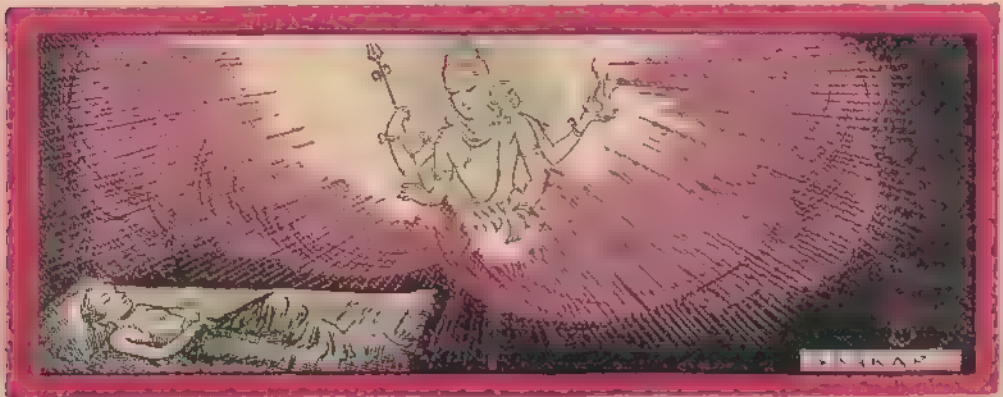
ಕೊನೆಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಆತನಿಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು “ಎಲೆ, ನಾಯನಾರಾ, ನಿನ
ಬಾಧೆ ಗುಣಪಡಿಸಲು ಸುಂದರರ್ ಒಬ್ಬನೇ
ಸಮರ್ಥ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಆದರೆ ಕಲಿಕ್ಕಾಮನಾಯನಾರ್ಗೆ ಸುಂದ
ರರ್ ಅನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವುದು ತೀರ ಅವ

ಮಾನಕರವಾಗಿ ತೋರಿತು. ವಿನಾದರಾಗಲೇ
ಈ ಬಾಧೆಯಿಂದ ವಿಮುಕ್ತನಾಗಬೇಕೆಂದು,
ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಕರುಳು ಕತ್ತ
ರಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ.

ಈ ಸುದ್ದಿ ಕಿವಿಗೆಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಸುಂದ
ರರ್ ಮುಂದೆ ವ್ಯಾಕುಲನಾಗಿ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧನಾದ. ಆ ಕ್ಷಣವೇ
ಪರಮೇಶ್ವರನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಕಲಿಕ್ಕಾಮ
ನಾಯನಾರನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ “ಭಕ್ತರೇ!
ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನನಗೆ ಸರಿಸಮಾನರು. ನಿಮ್ಮ
ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ ಸ್ನೇಹ
ವಿಂದಿರಿ” ಎಂದು ಹಿತಬೋಧೆ ಮಾಡಿ
ಅದ್ವೈತನಾದ.

ತರುವಾಯ ಸುಂದರರ್ ಅನೇಕ ಇತರ
ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಐರಾವತವು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ
ಇಳಿದು ಬಂದಿತು. ಸುಂದರರ್ ಅದರಮೇಲೆ
ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಕೂಡಲೇ ಅದು
ಹಾರಿಹೋಗಿ ಆತನನ್ನು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ
ಈಶ್ವರನಸಾನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿತು.

ಕಾಗದದ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ನೀರು ಕಾಯಿಸುವುದು

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಾವು ಬರೆಯುವ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ದೊನ್ನೆಯೊಂದನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಾಯಿಸಬಹುದು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ತುಂಬಾ ಸುಲಭ. ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರೆಯೊಂದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಎಂಡು ನೀರು ಮುಗಿಸುವಂತೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರೆಯೊಂದನ್ನು ವಿಧಾನವಿದು : ಸಾಧಾರಣವಾದ ಕಾಗದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಎರಡು ಬಾರಿ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವಂತೆ ಜಡುಂ ಮಾಡಿದಾಗಲೇ, ಉದ್ದವಾಗಿರುವಾಗಲೇ, ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ತೆರಳಿಸುವುದು ಆ ಆಕಾರ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿಸು. ಮುಚ್ಚಿಕೆಗಳು ಕತ್ತರಿಸಿದಂತೆ ಎರಡು ಕಡೆಗೂ ಎರಡು ಗುಂಡುಸೂಜಿಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವ ರೀತಿ ಚುಚ್ಚು.

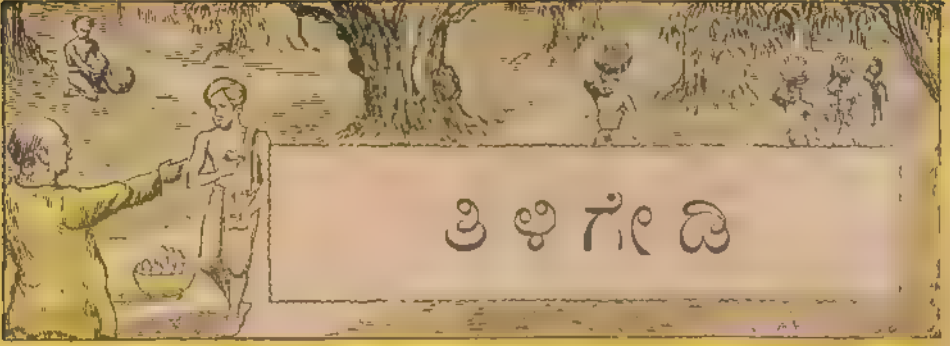
ಈಗ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯು ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಕಾಗದ ದೊನ್ನೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿ.

ಈಗ ಎರಡುಕಡೆ ಇರುವ ಗುಂಡುಸೂಜಿಗಳಿಗೆ ಎರಡು ವಾರದ ಕೊನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಈ ದೊನ್ನೆಯನ್ನು ತೂಗಿಸಾಕು. ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಕೈ ಸುಡುವಂತೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲರೂ ಸರಿ.

ಸರಾಸರಿ ಅವರ ತುಂಬ ಮೆಲ್ಲಗೆ ತುಳಕದಂತೆ ತಗ್ಗಿಸುವರು. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಈ ದೊನ್ನೆಯನ್ನು ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲಿಡು. ಬೆಂಕಿ ತಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಕಾಗದ ಸುಟ್ಟುಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ನೀನು ಭಯಪಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಭಯಪಡ ಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇನಿಲ್ಲ. ಕಾಗದ ಸುಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೊನ್ನೆಯಲ್ಲಿರುವ ನೀರು ಕ್ರಮೇಣ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ತುಸು ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಕತಕತ ಕುದಿಯುವುದು.

ನೀನು ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ನಿನ್ನ ಗೆಲೆಯರು ಅರ್ಥವಾಗುವುದು.

ತಿಳಿಗೇಡಿ

ಬಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಶಿಲಾ ಮುಖನೆಂಬ ಸಾಹುಕಾರನಿದ್ದ. ಆತನಿಗೆ ನಗದು ಹಣವನ್ನೇ ಅಲ್ಲ, ಸಮಸ್ತವಾದ ಫಲವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮೊದ್ಡಮೊದಮುತೋವು ಇತ್ತು. ಆ ಭಾರೀ ತೋಪಿನ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಆತನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಶಿಲಾಮುಖನು ಕೆಡು ಲೋಭಿ. ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಆತನು ತಿನ್ನುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಫಲವನ್ನಾದರೂ ಇತರರಿಗೆ ಧರ್ಮ ಮಾಡುವವನಲ್ಲ.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಾವಿನ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೀಳಲು ಕೂಲಿಯವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ ಶಿಲಾಮುಖ. ಗೊಂಚಲುಗೊಂಚಲಾಗಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾವಿನ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬುಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೂಲಿಯವರು ಕಿತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿ ಕಾಯಿಯನ್ನೂ ಶಿಲಾಮುಖ ಅಕ್ಕ ಮಾದುತ್ತ 'ಸಾಲ್ಕಾಣೆ, ಎಂಟಾಣೆ, ಹನ್ನೆರಡಾಣೆ'

ಎಂದು ಬೆರಿಕಟ್ಟಿ ಗುಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕೂಲಿಯವನು ಬಾಯಿ ಚಪಲದಿಂದ ಒಂದು ಮಾವಿನ ಕಾಯಿಯನ್ನು ತಿನ್ನ ತೊಡಗಿದ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಶಿಲಾಮುಖ "ಅಪ್ಪಾ, ಆ ಕಾಯಿಯ ಕ್ರಯ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ. ನಿನ್ನ ಕೂಲಿ ಅರ್ಧ ರೂಪಾಯಿ. ನಾನೇ ನೀನು ಬಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ನೀನು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಬಾಕಿ ತೀರುತ್ತದೆ" ಎಂದು.

ಕೂಲಿಯವನು ಜಿರಗಾದ. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಕಾಯಿಗಳು ಕಿತ್ತು, ಏನೋ ನಾಲಗೆ ಚಪಲದಿಂದ ಒಂದು ಕಾಯಿ ಕಚ್ಚಿದರೆ ಕ್ರಯ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಅಂತಾನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಆತನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು.

ಶಿಲಾಮುಖ, ಕೂಲಿಯವರಲ್ಲಿ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಬೆಳೆಯಿತು. ನಾನಾ ಮಾತು ಆಡಿ ಕೊಂಡರು. ಹಾಗೆ ಮಾತು ಬೆಳೆದು ಕೈಗೆ ಕೈ ಹತ್ತಿತು. ಕೂಲಿಯವನು ಕುಪಿತನಾಗಿ ಶಿಲಾಮುಖನಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ತಿಂದ ಶಿಲಾಮುಖನು ಉಗ್ರನಾಗಿ, ಅಂದಿನಿಂದ

ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೀಳಗೊಡದೆ ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ.

ಆದರೆ ಆ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆತನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರುತ್ತಿತ್ತು. ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಈ ರೀತಿ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವನು: “ಎನಿಲ್ಲಾ ಅವರೂ ಒಂದು ವಜ್ರದ ಬೆಲೆ ನಾಲ್ಕನೇ ಆಗುವುದು. ಆದ್ದು ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಹಣ್ಣು ತಿಂದರೆ ಆಪ್ತು ಹಣ ನನಗತಾನೇ ಸಿಕ್ಕು” ತಾಲ ಹೀಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿತ್ತು. ವಿವಿಧ ವಾದ ಹಣ್ಣುಗಳು ವಕ್ತವಾಗಿ, ಕೆಳಗಲುಮರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಶಿಲಾಮುಖ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾರಾದರೂ “ಎನಯ್ಯಾ ಆ ತೋಟ ಹಾಗೆ ಮಾಡು ಬಿಟ್ಟಿರುವೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, “ನಾನೇನು

ತಿಳಿಗೇಡಿ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆಯಾ? ಈ ಕೂಲಿಯವರನ್ನು ನಂಬಲೇಕೂಡದು. ಕಾಯಿ ಕೀಳಿರೋ ಎಂದರೆ ಕೆಲವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೆಲವನ್ನು ತಿಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹೋಗಲಿ, ಅವಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೊಡೋ ಎಂದರೆ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆವ್ವಾ ಈ ತಂಟೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವನು.

ಒಂದು ದಿನ ಶಿಲಾಮುಖ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬದೀಣವೆಂದು ಹೊರಟ. ತೋಟದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮರಗಳಿವೆ? ಯಾರ ಮರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕಾಯಿಗಳು ಬಿಟ್ಟಿವೆ? ಎಷ್ಟು ಉದುರಿವೆ? ಯಾವ ಯಾವ ಕೊಂಚೆ ಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಷ್ಟು ನೇತಾಡುತ್ತವೆ? ಎಂದು ಲೆಕ್ಕಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದ.

ಹಾಗೇ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಮೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಲಾಮುಖನಿಗೆ ಒಂದು ಮಾವಿನ ಮರದ ಕೊಂಚೆಯ ಮೇಲೆ ಮೃದುಮಧುರವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಪಕ್ಷಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ಗುಬ್ಬಚ್ಚೆಯನ್ನೇ ಚಿಕ್ಕದು. ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಎಲ್ಲ ಬಣ್ಣಗಳೂ ಅವರ ಬಾಲದಲ್ಲಿತ್ತು. ಆ ಪಕ್ಷಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದುದಾದರೆ ಮರದ ಮೋಟೊಸಹ ಚಿಗುರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ.

ಆ ಮಂಜುಳ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋದ ಶಿಲಾಮುಖ. ಮೆಲ್ಲನೆ ಹಿಂದು ಗಡೆಯಿಂದ ಹೋಗಿ ಆ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಒಡೆದುಕೊಂಡ. ಆ ಪಕ್ಷಿ ವಿಲವಿಲ ಒದ್ದಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕೋಪದಿಂದ ಅತನನ್ನು ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಚುಚ್ಚಲಿಲ್ಲ!

“ಶಿಲಾಮುಖ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಲಾಭವಾಗುವಂತಹ ಮೂರು ದಿವ್ಯ ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವೆನು” ಎಂದಿತು ಆ ಪಕ್ಷಿ.

ಪಕ್ಷಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಮಾನವ ಭಾಷೆ ಹೊರಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಶಿಲಾಮುಖ ಗಾಬರಿಗೊಂಡ.

“ನಿಜವಾಗಿ ಲಾಭವಾಗುವ ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವೆಯಾ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ. ‘ಲಾಭ’ ಎಂಬ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಆತನ ಬುದ್ಧಿ ಹಗದಕವೆ ಹರಿಯಿತು. ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬರುವ ಉಪಾಯ ಹೇಳಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡ.

“ಹೌದು, ನಿಜವಾಗಿ ಲಾಭವಾಗುವ ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಿತು ಪಕ್ಷಿ.

ಮರುಮಾತನಾಡದೆ ಶಿಲಾಮುಖನು ಆ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು. ಆದು ಕೂಡಲೇ ಹಾರಿಹೋಯಿತು. ‘ಲಾಭ’ವೆಂಬ ಮಾತು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ಆತನಿಗಿದ್ದ ರೂಸ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಮಂದವಾಯಿತು.

ಆ ಪಕ್ಷಿ ರಿವ್ವನೆ ಹಾರಿಹೋಗಿ, ಸಮಾಪ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ರೆಂಬೆಯಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿತು. ಶಿಲಾಮುಖ ಬಾಯಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಏನು ಹೇಳುವುದೋ ಎಂದು ಅದರಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ.

“ಇದೋ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆನೆಂದ ಸೂಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇಯದು. ಇಲ್ಲದಿದು

ವುದಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ” ಎಂದಿತು ಪಕ್ಷಿ. “ಓಹ್, ನನಗಿಷ್ಟುಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯದೆ? ನಾನು ಸಜ್ಜನನಾಗಿದ್ದಾಗ ಇಂತಹ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಕಲಿತೆ. ನಿನ್ನ ಹುಚ್ಚು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವಷ್ಟು ತಿಳಿಗೇಡಿ ನಾನಲ್ಲ” ಎಂದ ಶಿಲಾಮುಖ ಕೋಪದಿಂದ.

“ಶಿಲಾಮುಖ, ನೀನು ನಿಜವಾಗಿ ತಿಳಿಗೇಡೆಯೇ ಸರಿ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಷ್ಟುಮಾತ್ರ ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದರೂ ಸಹ ನನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಣ ಬಂಗಾರವಿರುವ ವಿಷಯ ಗ್ರಹಿಸಲಿಲ್ಲ” ಎಂದಿತು ಪಕ್ಷಿ.

“ಒಂದು ಮಣ ಬಂಗಾರ! ಒಂದು ಮಣ!! ಆಯೋ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು

ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟ ಹೊಂದಿದೆ?” ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ಶಿಲಾಮುಖ.

ಇದಕ್ಕೆ ಪಕ್ಷಿ ಪಕಪಕನೆ ನಕ್ಕು, ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಪಟಪಟ ಬಡಿದು, “ಶಿಲಾಮುಖ, ನೀನು ತಿಳಿಗೇಡಿ. ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ. ಗುಬ್ಬಿಗಾತ್ರವಿರುವ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭಾರವಿರುವ ಬಂಗಾರವಿದೆ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ನಂಬಿದೆ? ಎಂತಹ ಹುಚ್ಚ ನೀನು!!” ಎಂದಿತು.

ಶಿಲಾಮುಖ ಹಲ್ಲುಕೆಚ್ಚಿ, ಕಣ್ಣು ಅರಳಿ ಬಿಡ. ಆಗ ಪಕ್ಷಿ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆಂದಿತು :

“ಇನ್ನು ಎರಡನೇ ಸೂಕ್ತಿ ಕೇಳು. ಇತರರು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಾ ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ”

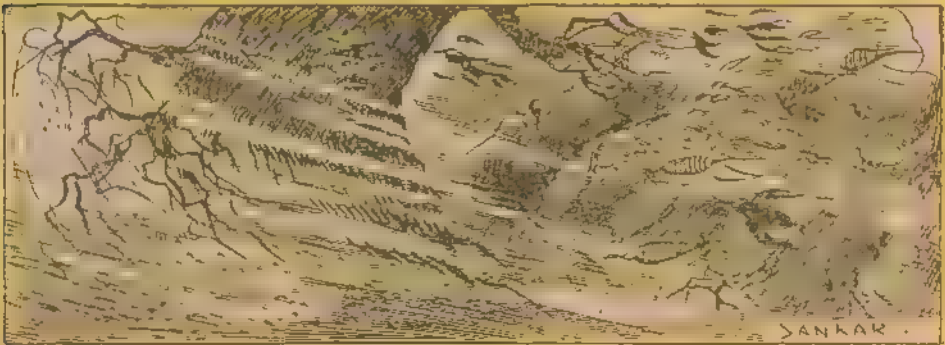
“ಇದನ್ನು ನಾನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಓದಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೊಸದೇನಿದೆ?” ಎಂದ ಶಿಲಾಮುಖ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆ ಮಾಡಿ.

“ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿರುವುದೆಂದುಕೊಂಡಿರುವ ತಿಳಿಗೇಡಿ ನೀನು. ಇನ್ನು ಮೂರನೇ ಸೂಕ್ತಿ ಕೇಳು. ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಮರದ ಮೇಲೆ ಹುದುಕಬೇಡ” ಎಂದಿತು ಪಕ್ಷಿ.

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿಲಾಮುಖನು ತಲೆ ಚಡ್ಚಿ ಕೊಂಡು “ಹೌದು, ಹೌದು, ನಿಜವಾಗಿ ತಿಳಿಗೇಡಿ ನಾನು” ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ.

ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತೋಟದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿರುಗಾಳಿ ಎದ್ದಿತು. ಆ ಸುಳಿಗಾಳಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಮರಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಬುಡಸಮೇತ ಬೀಳಿಸಿತು. ಭಯದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಶಿಲಾಮುಖ. ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಿದರೆ ಏನಿದೆ? ತೋಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಮರಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿವೆ. ಮರದ ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಹಕ್ಕಿ ಮಾಯವಾಗಿದೆ. ಆತನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗುಡಿಸಲಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗವೇ ಹಾರಿಹೋಗಿ ಬರೇ ಗೋಡೆಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿವೆ.

“ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಳು. ಆದರೇನು? ನಾನು ಅನುಭವಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇತರರನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮುಣ್ಣುಪಾಲಾಯಿತು. ನಿಜವಾಗಿ ನಾನು ಮಂಕನೇಸರಿ” ಎಂದು ವಿಲಪಿಸಿದ ಶಿಲಾಮುಖ.

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಭೀಮಸೇನನು ಅರಗಿನ ಮನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು 'ಹಿಡಿಂಬನ' ವನ್ನು ಸೇರಿದನವೆ? ಕಾಯಿ ಕುಂತೀವೇನಿರುವಳೋ, ಧರ್ಮ, ಅರ್ಜುನ, ನಕುಲ, ಸಹದೇವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ಭೀಮನು ಕಾಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಇನ್ನೂ ಬೆಳಕು ಹರಿದಿಲ್ಲ. ಆಗ—

ಆ ವನದೊಡೆಯ ಹಿಡಿಂಬನುನಿಗೆ ಸರವಾಸನೆ ಒತ್ತು ಅವನ ತಂಗಿಯಾದ ಹಿಡಿಂಬಿ "ನಾನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟಳು. ಅವಳು ದೂರದಿಂದ ಶ್ರೀ ದೃಢಕಾಯನಾದ ಭೀಮನನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಅವನ ಸುಂದರ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒಯಸಿಬಿಟ್ಟಳು. ಒಡನೆಯೇ ಅವನು ದಿವ್ಯ ಸುಂದರಿಯ ರೂಪವನ್ನು ತಾನೆ ಭೀಮನ ಒಳಗೆ ಬಂದು "ಯಾರು? ಏನು?" ಎಂದು ವಾಡಿಸಿ, ತನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಳು. ಭೀಮನು ತನ್ನ ತಾಯಿ — ಅಣ್ಣಂದಿರನ್ನು ಕೇಳಿಸಿ ಮದುವೆಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು.

ಆಪ್ತರಲ್ಲಿ, ತಂಗಿ ಇನ್ನೂ ಒರಲಿಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡು ಹಿಡಿಂಬನೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ತನ್ನ ತಂಗಿ ಭೀಮನೊಡನೆಗೆ ಪೀಡಿಸುತ್ತಿರುವವನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ಕೋಪ ಒತ್ತು. ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಆರ್ಭಟಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಬಂದನು. "ನನ್ನ ಅಣ್ಣನು ಒಬ್ಬ ಕೆಟ್ಟವನು. ನೀನು ನನ್ನ ವೆಗಲಮೇಲೆ ಹತ್ತು; ನಾವು ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಿಡೋಣ" ಎಂದಳು. ಹಿಡಿಂಬಿ. "ಆದ್ದೆಲ್ಲ ಏಕೆ? ಅವನನ್ನು ನಾನೇ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭೀಮನು. ಹಿಡಿಂಬಾ ಸುರನನ್ನು ದರದರನೆ ದೂರ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಮಲ್ಲಿಯಾರ್ಥ ನಡೆಯಿತು ಹಿಡಿಂಬಾಸುರನು ಸತ್ತನು. ಆಪ್ತರಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾಗಿತ್ತು. ಕುಂತಿ, ಧರ್ಮರಾಯ ಮೊದಲಾದವರು ಎದ್ದು ಕಾತುಕದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕುಂತಿ "ಇದೆಲ್ಲಾ ಏನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಹಿಡಿಂಬಿಯೇ ನಡೆದ ಎಲ್ಲಾ ಸನ್ನಾಹಾರವನ್ನೂ ಹೇಳಿದಳು. ಕೌರವರ ಅರಗಿನ ಮನೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿವರ - ಕನಕರ ಶಂತ್ರ ಮುಂತಾದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. "ಇದು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಿತು?" ಎಂದು ಧರ್ಮರಾಯನು ಕೇಳಿದನು. "ನಾನು ಭಗವಾನ್ ವ್ಯಾಸರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಭೀಮಸೇನನು ವರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವಳು ಅವರ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಎರಗಿದಳು.

ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸನೇ ಸ್ತುತಪ್ಪರಾದರು. ಹಿಡಿಂಬಿಯ ಗುಣ ನಿರ್ದೋಷಗಳನ್ನು ಅವರೇ ವಿವರಿಸಿದರು. ಅವಳು ಕಾಮರೂಪಧಾರಿಣಿಯಾದದ್ದೂ ರಾಕ್ಷಸ ಗುಣವುಳ್ಳವಳಲ್ಲ. ವಿನಯ, ವಿಧೇಯತೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದವಳು, ಸುಗುಣಿ ಎಂದು ವ್ಯಾಸರು ತಿಳಿಸಿ, ಮದುವೆಗೆ ಆಮೋದನೆ ಯಿತ್ತರು. ನಂತರ ಭೀಮನೂ ಹಿಡಿಂಬಿಯೂ ಸ್ನಾನದಿಂದ ಶುಚಿಭೂತರಾಗಿ ಬಂದರು. ಭಗವಾನ್ ವ್ಯಾಸರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಭೀಮ-ಹಿಡಿಂಬಿಯರ ವಿವಾಹವಾಯಿತು.

ಕೃತಕ ಮುತ್ರಿಗೆ

ಕೆಲವು ನೂರುವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ರಾಜ ಪುಟಾಣಾದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸಂಸ್ಥಾನ. ಅವರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನು ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಮೇವಾಡನನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ರಾಜರನ್ನು ರಾಣಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರತ್ನರಾಣಾ.

ರತ್ನರಾಣಾನಿಗೆ ತನ್ನ ಪದವಿಯಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸೆರೆ ಹೊರೆಯ ರಾಜರನ್ನು ನಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದೂ, ಅವರಿಂದ ಕಪ್ಪು ಕಾಗೆ ಕೆಗಳನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಎಂಬ ಬಿರುದು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದೂ ಆತನ ಆಭೀಷ್ಟ. ಕೂಡಲೆ 'ಸೀಸೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ನನ್ನ ಕಾಲಿಗೆರಗಿ ಕಪ್ಪು ಕಾಗೆ ಕೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸ ಬೇಕು' ಎಂದು ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ರಾಯಬಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಚಿತ್ತೂರಿಗೆ ಅರವತ್ತು ಮೈಲಿದೂರದಲ್ಲೆ ಬೂಂದೀಕೋಟೆ ಯೆಂಬ ಒಂದು ಕೋಟೆ ಯಿತ್ತು. ಬೂಂದೀಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜ ಸುರಾಜ

ಮುಖ್ಯ. ಆತನು ವರಾಕ್ರಮರಾಲಿ. ಚಿತ್ತೂರಿ ಸಿಂದ ಬಂದ ರಾಯಭಾರಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುರಾಜಮುಖ್ಯ ಕೋಪದಿಂದ ಕಿಡಿ ಕಡಿಯಾದ.

ರಾಯಭಾರಿ ಭಯದಿಂದ ತತ್ತರಿಸಿದ. ಹಿಂತಿರುಗಿಸೋದಕ್ಕೆ ಸಾವಸು ಮೋಗಿ ರತ್ನರಾಣಾನ ರುಕ್ತಿರಸದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಣೆ ಪೋಣಿಸಿದಂತೆ ತಿಳಿಸಿದ.

ರಾಣಾ ಉರಿದು ಬಿದ್ದ. ಬೂಂದೀ ಕೋಟೆಯಮೇಲೆ ದಂಚೆತ್ತಿ ಹೋಗಲು ಸೈನ್ಯ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ.

“ಬೂಂದೀ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜತೂರ. ಆತನ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿ ರಾಜಪುತ್ರನೂ ಪೌರುಷವಂತ. ಅಂತಹವನೊಂದಿಗೆ ಹಗೆತನ ಮಾಡುತ್ತದು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಲ್ಲ” ಎಂದು ಪರಿಪರಿ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಂತ್ರಿ ವರ್ಯರೂ, ಸೇವಾಧಿಪತಿಯೂ ರಾಣಾಗೆ ಹೇಳಿ ನೋಡಿದರು. ಆದರೆ ರಾಣಾ ಯಾರ ಮಾತನ್ನೂ ಕಿವಿಯಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ, ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬೂಂದೀ ಕೋಟೆಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದ.

ರತ್ನರಾಣಾನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಲಾಲಾಜಿ ಎಂಬ ರಾಜಪುತ್ರನಿದ್ದ. ಆತನ ಜನ್ಮ ಸ್ಥಳ ಬೂಂದೀ ಕೋಟೆ. ಬೂಂದೀ ರಾಜನಾದ ಸುರಾಜಮಲ್ಲನೊಂದಿಗೆ ನೆಂಟಸ್ತಿಕೆಯಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತುಕತೆಯಾಗಿ, ಲಾಲಾಜಿ ತನ್ನ ಕೆಲವು ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಬೂಂದೀ ಕೋಟೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ರಾಣಾನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ರಾಣಾ ಬೂಂದೀ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಲು ಹೋದಾಗ ಲಾಲಾಜಿ ಚಿತ್ತೂರಿ ನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ರಾಣಾ ಆತನನ್ನು ಒಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ.

ಬೂಂದೀಕೋಟೆ ಸುನಾಯಾಸವಾಗಿ ವಶವಾಗುವುದೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ರತ್ನರಾಣಾ. ಆದರೆ ಬೂಂದೀ ರಾಜನಾದ ಸುರಾಜಮಲ್ಲ ಶೂರ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿವಂತ. ರತ್ನರಾಣಾ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರುವನೆಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಕೂಡಲೇ ಚಕಚಕನೆಂದು ಅನೇಕ ಏರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ. ರಾಜಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ, ಪರಿವಾರಕ್ಕೂ ಒಂದುವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು

ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ, ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಬದ್ಧಪಡಿಸಿದ. ರತ್ನರಾಣಾ ಕೋಟೆಯ ಹೊರಗೆ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟು, ಬೂಂದೀರಾಜನ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲೋಚನಾ ಮಗ್ನನಾದ. ಆ ಎತ್ತರವಾದ ಕೋಟೆಗೋಡೆ, ಅಳವಾದ ಕಂದಕ ದಾಟಿಹೋಗಲು ಶ್ರಮದಾಯಕವಾದುದೆಂದು ತೋರಿತು.

ಹೀಗಿರಲು ಕೋಟೆಯಮೇಲಿಂದ ಬಾಣಗಳೂ, ಕಲ್ಲುಗಳೂ, ಚಳಿಚಳನೆ ಕಾದ ಎಣ್ಣೆಯೂ ಬಂದು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ರಾಣಾನ ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಮಡಿದರು.

ಆಗ ರಾಣಾ ಒಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡಿದ— ಬೂಂದೀಕೋಟೆ ವಶವಾಗಬೇಕು. ಆಗ

ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗೆ ಒಂದು ಯುಕ್ತಿ ಹೊಳೆಯಿತು! “ಪ್ರಭೂ, ತಾವು ಮಾತು ತಪ್ಪದ ಮಾನವರೆಂದು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಈಗಲೂ ತಾವೇನೂ ಮಾತು ತಪ್ಪ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವಕ್ಕೊಂದು ಕೆಲಸಮಾಡೋಣ ನಾವು ತತ್ ಕ್ಷಣ ಚಿತ್ತಾರು ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗಿ, ಅಂತಹದೇ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸುವ. ಅದಕ್ಕೆ ಬುಂದೀ ಕೋಟಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಡೋಣ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ನಮ್ಮ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುವರ್ಯರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆ ಭಂಗಬರಲಾರದು” ಎಂದ.

ಈ ಉಪಾಯ ರಾಣಾಗೆ ಹಿಡಿಸಿತು. ಮರು ಅಲೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗುವಂತೆ ಅಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ.

ಎಲ್ಲರೂ ಚಿತ್ತಾರು ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿ ಕೊಂಡರು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೋಟಿ ಕಟ್ಟಿದರು. ಅದರ ಸಿಂಹ ದ್ವಾರದ ಮೇಲೆ ಬುಂದೀ ಕೋಟಿ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕೆತ್ತಿಸಿದರು. “ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಆ ಕೋಟಿಯ ಹೊರಗೆ ಬಿಡಾರ ಹಾಕಿ ಆ ಕೋಟಿಯನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿಯೇ ಲಾಲಾಜಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸರಿವಾರ ಸಮೇತನಾಗಿ ಚಿತ್ತಾರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ಆತನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸದಾದ ಸಣ್ಣ ಕೋಟಿ ಕಾಣಿಸಿತು.

ನಾನು ಉಟಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು. ಅದರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕೋಟಿ ವಶವಾಗುವುದೇ? ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೋಟಿ ಆತನ ವಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಣಾ ಉಟಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಬಂದು ರಾಣಾನನ್ನು ಉಟಮಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಆತ ತನ್ನ ಹಠಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ ರಾಣಾನ ಶರೀರಕ್ಕೂ ವಾಗು ತಿತ್ತು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರತಿ ಪ್ರಜೆಗೂ “ನಮ್ಮ ರಾಣಾನನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವುದು? ಆತನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?” ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಹಿಡಿಯಿತು. ಈ

ಚಂದಮಾಮು

“ಇದೇನು?” ಎಂದು ಒಬ್ಬಾತನನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಆತನು ಸಮಸ್ತ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಲು “ಅಳುವ ಹಾಗೇ ಆದೆ, ರಾಣಾನ ಪರಿಪಾಲನೆ” ಎಂದ.

ಬೆಳಗಾದ ಕೂಡಲೇ ರಾಣಾನ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ನಾಲ್ಕು ಅನೆಗಳನ್ನೂ, ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ, ಕೆಲವು ಸೈನಿಕರನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಕೃತಕ ಬೂಂದಿ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿದಂತೆ ನಟಿಸಿ, ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ “ಕಂದಕವನ್ನು ದಾಟಿ, ಗೋಡೆ ಏರಿ” ಎಂದು ಕಿರಿಚುತ್ತ ಕೋಲಾಹಲ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಿತಿಮೀರಿದ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸೈನಿಕರು “ರಾಜಾಧಿರಾಜನಿಗೆ ಜೈ, ರತ್ನರಾಣಾಗೆ ಜೈ” ಎಂದು ಜಯಜಯಾಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕೋಟೆಗೋಡೆಯನ್ನು ಹತ್ತಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಆದರೆ ಅನೀರಿಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಮೇಲಿಂದ ಬಾಣಗಳು ಬಂದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಏಟುಬಿದ್ದು ಕಂದಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರು.

“ಆರೆ, ಏನಿದು? ಒಳಗೆ ಯಾರಿರುವರು? ಕೃತಕ ಕೋಟೆ ಎಂದು ನಾವು ನೆನೆಸಿ ಬಂದರೆ ಅನೇಕರು ಸಾವಿಗೆ ತುತ್ತಾದರಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟ ರಾಣಾನ ಸೇನಾಧಿಪತಿ.

“ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಿರಿ. ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿರಿ” ಎಂದು ತನ್ನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿ. ಆಜ್ಞೆಸಿದವರೋ ಉಂಟು, ಆದರೆ ಆ ಕೋಟೆ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆ

ಯುವುಮ ಬರೀ ಮಾತೇ? ಯಾರಿಂದ ಆಗುತ್ತೆ.

ಸತ್ತು ಸುಣ್ಣವಾಗಿ ಹೇಗೋ ಒಂದು ರೀತಿ ರಾಣಾ ಸೈನಿಕರು ಆ ಕೋಟೆ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದರೂ ಯಾರೂ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನೂರು ಜನ ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಲಾಲಾಜಿ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಸಿಂತು ಅವರನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಲಾಲಾಜಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ರಾಣಾನ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಉರಿದುಬಿದ್ದು “ಏಯ್, ಕೋರಿ ಕೋರಿ ಮರಣವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳು, ನೆಯಾ?” ಎಂದು ನಿಶ್ಚರಿಸಿದ.

“ಸಾವೆಂದರೆ ಹೆದರುವ ರಾಣಾ ರನಕ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗೇ ಅಭಯ, ನಮಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಲಾಲಾಜಿ ಧಿಮಾಕಿಸಿದ ನೂರು ಹೀಗೆಂದು

ಮುಂದುವರಿಸಿದ: “ಬೂಂದಿ ಕೋಟಿಯನ್ನು
ನಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಿಸಿಯದೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ
ಬಂದು ಬೊಂಬೆಯಾಟ ಆಡಲು ಸಿದ್ಧ
ರಾದಿರೋ! ಛಿ! ಹೇಡಿಗಳೇ! ರೋಷ
ಮತ್ತು ಪೌರುಷಗಳಿದ್ದರೆ ಹೋಗಿ ಆ
ಕೋಟಿಯನ್ನು ನಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು.
ಇದೇನು ಹೇಡಿತನದ ಕೆಲಸ”

ಹೀಗೆ ಅವನು ಛೇಮಾರಿ ಹಾಕಲು
ಎಲ್ಲರೂ ಜೋಲುಮುಖ ಹಾಕಿದರು.
ಲಾಲಾಜಿ ಮತ್ತು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳ
ತೊಡಗಿದ.

“ನಾನು ಯಾರು ಗೊತ್ತೇ? ಬೂಂದಿ
ವಂಶಸ್ಥ. ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬೂಂದಿಕೋಟಿಗೆ
ಇಂತಹ ಅನಮಾನ ಸವಾಲು ನಾನು ಒಪ್ಪ
ಲಾರೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಈ ಕೋಟಿ ಪ್ರವೇಶಿ
ಸಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ.
ಬನ್ನಿ, ಯಾರು ಬರುವರೇ ಬನ್ನಿ. ಬೂಂದಿ
ವಂಶಸ್ಥನೆಂದರೆ ಎಂತಹವರು ಎಂಬುದನ್ನು
ತೋರಿಸುವೆನು” ಎಂದು ತೊಡೆ ತಟ್ಟಿ
ಮೀಸೆಯಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ.

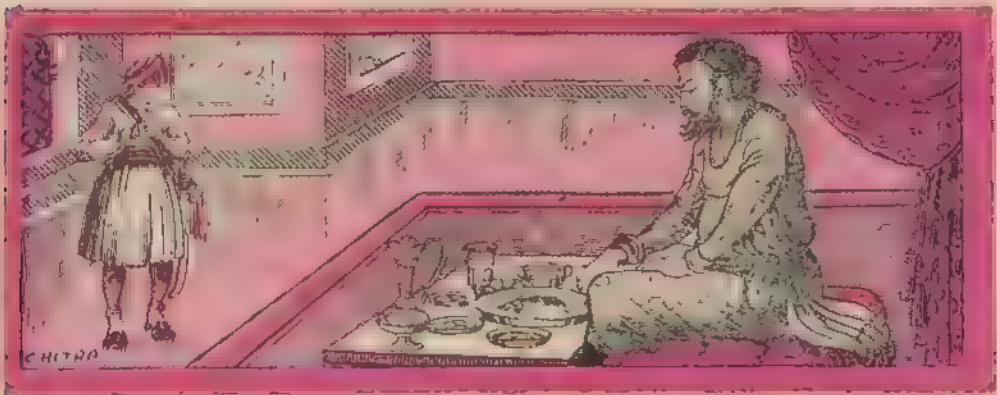
ಲಾಲಾಜಿ ಸೇನೆಗೂ, ಮೆವಾಡದ ಸೇನೆಗೂ
ಭಾರಿ ಕದನವಾಯಿತು.

ಲಾಲಾಜಿ ಸೈನಿಕರೂ ಕೆಲವರೇ ಅದರೂ
ಆತಿ ಪೌರುಷದಿಂದ ಹೋರಾಡಿ ಮೆವಾಡದ
ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಹಲವರನ್ನು ವೀರಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕಳು
ಹಿಸಿದರು.

‘ಕೋಟಿ ನಶವಾಯಿತು’ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ
ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ತುತ್ತು ಬಾಯಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಕೊಳ್ಳೊಂನೆಂದು ತಟ್ಟೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿ
ತಿದ್ದ ರತ್ನರಾಣಾಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ
ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಅವಿವೇಕಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ
ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟ.

ಲಾಲಾಜಿಯ ಕೃತಿ ರತ್ನರಾಣಾನ ಮನ
ಸ್ಸಿಗೆ ಸಾಟಿತು. ಕೃತಕ ಮುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಾದರೂ
ಬೂಂದಿ ಕೋಟಿಗೆ ಅನಮಾನವಾಗುವು
ದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದ ಲಾಲಾಜಿ ಅಭಿಮಾನ
ವನ್ನು ರಾಣಾ ಬಹಳವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಬೂಂದಿ ವಂಶಸ್ಥರೊಂದಿಗೆ
ಕಾಲುಗೆರೆದು ಜಗಳವಾಡಬಾರದೆಂದು
ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ರತ್ನರಾಣಾ.

ಉತ್ತರ ಹೇಳು

1. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಾದ ಗೋಡೆ ಯಿರುವುದೆಲ್ಲಿ ?

ಇಂದಿಯಾ
ಚೈನಾ
ರಷ್ಯಾ

2. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಅಂದವಾದ ರಾಜ ಭವನವೆಲ್ಲಿದೆ ?

ರೋಮ್
ಮಾಸ್ಕೋ
ಲಂಡನ್

3. ಅಡವಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದೆಲ್ಲಿ ?

ಬಂಗಾಳ
ಅಸ್ಸಾಂ
ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ

4. 'ಕರ್ಣಭಾರ' ಬರೆದವರು ಯಾರು ?

ರನ್ನ
ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ
ಭಾಸ

5. ಟೈಪ್‌ರೈಟಿಂಗ್ ಯಂತ್ರ ಕಂಡುಹಿಡಿದವರು ಯಾರು ?

ಫರಾಡೆ
ಮೋಲ್ಸ್
ಡೇವಿ

6. ದುರ್ಬೀನನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಾತೆಯಾರು ?

ಗೇಲೀಲಿ ಮೋ
ಆಡ್ವರ್ಡ್
ವಾಟ್

ಫೆಬ್ರವರಿ	9	ಫೆಬ್ರವರಿ	8
ಮಾರ್ಚ್	5	ಮಾರ್ಚ್	7
ಏಪ್ರಿಲ್	4	ಏಪ್ರಿಲ್	1

ದೂರದ ಬೆಟ್ಟ

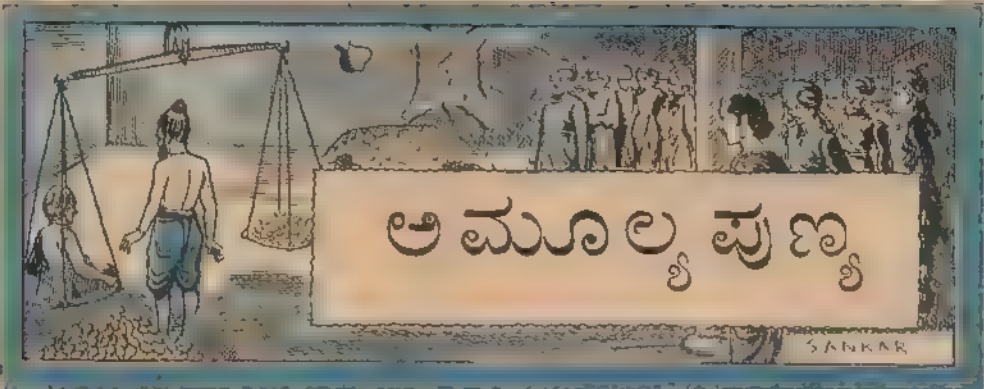
*

ಸನಿಯದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಗೂ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಗೂ ತುಂಬಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಾಣಬರುತ್ತವೆ.

ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟಗಳು ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಮರಗಿಡಗಳಿಂದಾಗಿ ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವುದು. ಆದರೆ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮಾತು ಹಾಗಲ್ಲ. ಅದು ನೀಲಿ ಬಣ್ಣವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆ ?

ಇದೇ ವಿಷಯ. ಆರೀತಿ ನೀಲಿಬಣ್ಣವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದು ಬೆಟ್ಟದ ಬಣ್ಣವಲ್ಲ. ಅದು ಗಾಳಿಯುಬಣ್ಣ. ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳು ಪಸರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಸೂರ್ಯ ಕಿರಣಗಳು ಅನೇಕ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವಷ್ಟೆ. ಸೂರ್ಯ ಕಿರಣಗಳು ಪಸರಿಸುವುದರಿಂದ ಗಾಳಿ ನೀಲಿಬಣ್ಣದಂತೆ ಕಾಣಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ.

ಬಣ್ಣದ ಪೂರೆಯಿರುವ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬೆಟ್ಟ ಆ ಬಣ್ಣವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದು ಸಹಜ. ಅದೇ ಆರೀತಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ತಿಳಿ ನೀಲಿಬಣ್ಣದ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟಗಳು ನಮಗೆ ಅದೇ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವುದು.

ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಎಂಬ ಬಡವನೊಬ್ಬ ಸಿದ್ಧನು. ಆತ ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಸಂಸಾರಪ್ರೇಮ ಬಲು ದೊಡ್ಡದು. ಮನೆತುಂಬಾ ಮಕ್ಕಳು!

ಉಚಿತವಾದ ಆದಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಜೀವನನಡೆಸುವುದು ಒಂದು ಭಾರಿ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ತೋರಿತು ಗುರು ಮೂರ್ತಿಗೆ. ಊಟಕ್ಕೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಉಪ ನಾಸವಿರಬೇಕಾದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳೂ ಆನೇಕ ವಿದ್ದವು.

ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ 'ಹೇಗೆ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸುವುದು?' ಎಂದು ದಂಪತಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಯೋಚಿಸುವರು.

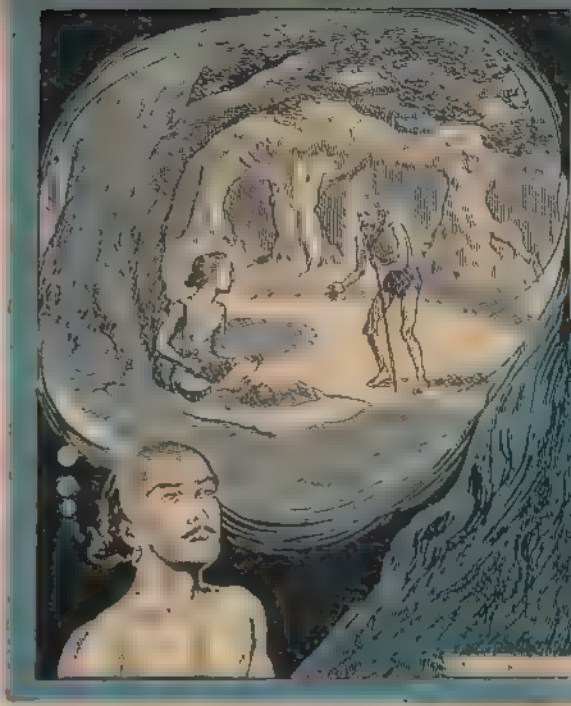
ಹೀಗೇ ಇರಲು ಕೈಲಾಸಪುರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಸನ್ಯಾಸಿ ಬಂದ. ಆ ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಸರ್ವನ ತುಂಬಾ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಯಾರಾದರೂ ಪುಣ್ಯನಾಡವನ್ನಾಧರಿಸಿದರೆ ಆವರ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಕಟ್ಟಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಣ ಕೊಡುವನು.

ಈ ರೀತಿ ಆನೇಕ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ಅವರವರ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಸನ್ಯಾಸಿಯಿಂದ ಉಚಿತ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಧನರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬಹುಮಂದಿ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಹಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವರೆಂಬ ವಿಷಯ ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿತು.

ಈ ವಿಷಯ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯ ಹೆಂಡತಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಆಕೆ ದಿನಾ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

"ಕಾಸಿಗೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲದ ಹುಟ್ಟುದರಿದ್ವರು ನಾವು. ಎಂದಾದರೂ ವಾನಮಾಡಿರುವೆವೇ, ವರ್ಮ ಮಾಡಿರುವೆವೇ" ಬಡವರು ಪುಣ್ಯ ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೂ ವರ್ಮವೆಂದವನಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ" ಎಂದು ಒಂದು ರೀತಿ ನಿಸ್ಸಹಕಾರಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುವನು ಗುರುಮೂರ್ತಿ.

“ಹಾಗಲ್ಲ, ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲಿಂದ ಇಂದಿನ ವರೆಗೆ ಗೂ ಸಣ್ಣದೋ ಪುಟ್ಟದೋ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿರದೇ ಇರುತ್ತೇವೆಯೇ? ಸ್ವಲ್ಪ ಜ್ಞಾಪಕಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳೋಣ. ನೆರೆಹೊರೆ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಆವರ ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡು ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರು. ನೀವೂ ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ: ಏನೋ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಾವೂ ಉಳಿದೇವು” ಎಂದು ಹಠಹೂಡಿದಳು. ಆತನ ಹೆಂಡತಿ.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಡದಿಯ ಕಾಟ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಒಂದು ದಿನ ಬುತ್ತಿಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮೂರ್ತಿ ಕೈಲಾಸಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದ...

ಅನೇಕ ಆರಾಧನೆಗಳನ್ನು ದಾಖ. ಗುಡ್ಡಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಾವು ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನನಗಿಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ, ನನಗಿಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕೆಲವರು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲೂ, ಕೆಲವರು ಕುದುರೆಗಳನ್ನೇಲೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲೂ ಹೋಗುತ್ತಿರುವರು.

ಆವರ ಮಾತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಗುರು ಮೂರ್ತಿಗೆ ಕುತೂಹಲವುಂಟಾಯಿತು. ತಾನು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯ

ಮಾಡಿರುವೆನೋ ಎಂದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

‘ಅಲ್ಲ, ನಾನು ಆ ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಸರಿಯಾದ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಲಾರದೆ ಜೋಲುಮೋರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗುವುದೇನೋ ಎಂದು ಆತನನ್ನೋಸಿ ಅಧೀರನಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅದರೂ ತನ್ನ ಹಠ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ.

ಆ ಆರಾಧನೆ ಅಂಚಿಗೆ ಬಂದರು ಪ್ರಯಾಣಿಕರು. ಒಂದು ಕಡೆ ಭಾರೀ ಆಲದ ಮರವೊಂದಿತ್ತು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಆತನ ಮುಖ ಅರಳಿತು. ಅವಕ್ಕೊಂದು ಕಾರಣವಿದೆ, ಅದೇ ನಂದರೆ: ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ದಿನ

ಚಂದಮಾಮ

ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಅದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತಿತ್ತು. ಸವರು ಸವರು ಆಯಾಸ ಹೊಂದಿದ್ದನಾದುದರಿಂದ ಆತನು ಆ ಅಲದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲು ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಅಂದೂ ಸಹ ಗುರು ಮೂರ್ತಿ ಬಡವನೇ ಆಗಿದ್ದ.

ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಹೊರಡುವ ಮೊದಲು ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಟ್ಟು ಮಾಲತಮು ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ದಣಿ ದಿವ್ವರಿಂದ ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.

ಅದುದರಿಂದ ಆತನು ಆ ಮರದಡಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ತಿಂಡಿಯ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತಿನ್ನಲು ಸಿದ್ಧನಾದ.

ಆಷ್ಟರಲ್ಲಿ 'ಅಪ್ಪಾ, ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ನಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆವಳ ಹಾಕಿ ಅಪ್ಪಾ' ಎಂದು ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ ಯಾರೋ ಕೇಳುವ ಸ್ವರ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಗುರುಮೂರ್ತಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದ. ಒಬ್ಬ ಹಬ್ಬ ಹಣ್ಣು ಮುದುಕ ಅವನದೂರಿ ನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ.

ಗುರುಮೂರ್ತಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅನು ಕಂಪ ವೃಂದಾಯಿತು. ಉಫ್ ಎಂದರೆ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವ ಹಾಗಿದ್ದಾನೆ ಆ ಮುದುಕ.

ಕ್ಷಣವಾದರೂ ತಡಮಾಡದೆ ಗುರು ಮೂರ್ತಿ ಎದ್ದು ಆ ಮುದುಕನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ತಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೂರಿ ಸಿದ. ತಾನು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸು ಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ.

ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಮುದುಕ ಸಂತಸ ಗೊಂಡ. ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಬಲನಂತಮಾಡಲು ತಿನ್ನಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧತಿಂದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಆ ಮುದುಕನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿತು. ಸಂತೃಪ್ತಿ ಗೊಂಡ. ಆತನು ಗುರುಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ ತನ್ನ ದಾರಿಹಿಡಿದ.

ಈಗ ಈ ಅಲದಮರ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಗುರುಮೂರ್ತಿಗೆ ಅಂದಿನ ಸಂಘಟನೆ ತಡಕ್ಕನೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಆತನ ಮುಖ ಅರಳಲು ಅದೇ ಕಾರಣ. ಏನೇ ಇರಲಿ, ಇದೂ ಒಂದು ಪುಣ್ಯತಾನೆ? ಈ ಸನ್ಮದೊಂದು ಸುಕೃತ

ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಗುರುಮೂರ್ತಿಯ
ಅನಂದ ಅಪ್ಪಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಆತನಿಗಿಗ ಮನ್ನಿಸ್ಸಿ
ಒಂದು ರೀತಿ ಧೈರ್ಯಸಹ ಬಂತು.

ಈ ಮನೋಧೈರ್ಯದಿಂದ ಆತನು ಬೇಗ
ಬೇಗ ಹೆಜ್ಜೆಹಾಕ ಕೈಲಾಸಪುರವನ್ನು ಸೇರಿ
ಕೊಂಡ.

ಇನ್ನು ಕೈಲಾಸಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ
ವಿಷಯದ ಕಡೆ ಗಮನಕೊಡೋಣ.

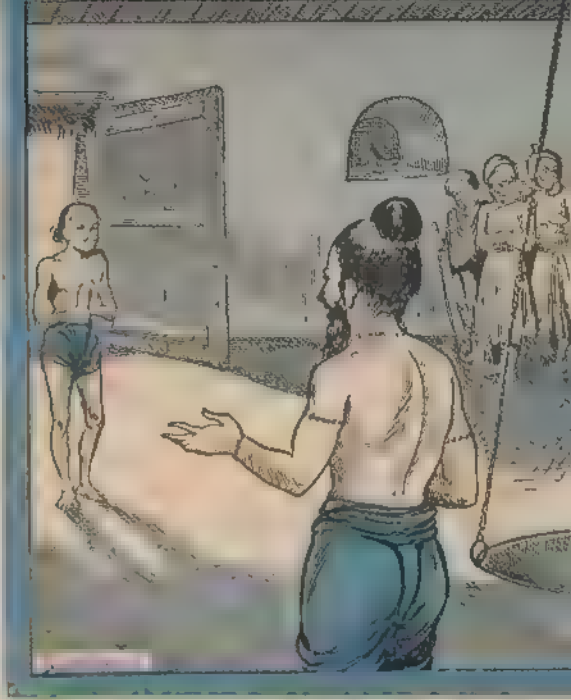
ಸನ್ಯಾಸಿ ನೆಲಸಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜನ ತುಂಬಿ
ಹೋಗಿದ್ದರು. ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಎದುರಾಗಿ ಒಂದು
ತಕ್ಕಡಿ ತೂಗಹಾಕಿದ್ದರು.

ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಬಂದು
ತ್ರಾಸಿನ ಬಟ್ಟಲೊಂದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳು
ವರು. ಎರಡನೆಯ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಿ
ಹಣ ಸುರಿಯುವನು. ಅವರವರು ಮಾಡಿದ
ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಯಥೋಚಿತವಾದ ಹಣ
ಸಿಗುವುದು.

ಅವರು ಆ ಹಣವನ್ನು ಮೂಟೆಕಟ್ಟಿ
ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ
ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ಪುಣ್ಯಜೀವಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಗುರು
ಮೂರ್ತಿಗೆ ಶುಭ ಲಜ್ಜೆ ಆಯಿತು. ಆಲ್ಲಾ,
ತಾನು ಮಾಡಿದ ಆ ಅಲ್ಪ ಸಹಾಯವನ್ನು
ಎಲ್ಲರಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ ಎಂದು ಆತ
ಆಧೈರ್ಯಗೊಂಡ.

ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ ತರುವಾಯ ಸಂನ್ಯಾಸಿ
ಆದನ್ನು ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯವೆಂದು ಗಣನೆ ಮಾಡದೆ

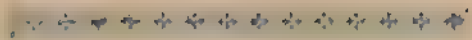
ಹೋದರೆ ತನ್ನ ಅವಸ್ಥೆ ನಗಸಾಟ ಆಗುತ್ತದೆ
ಖಂಡಿತ. ಈ ಸಂದರ್ಭ ಆತನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ
ಪೀಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದುದರಿಂದ ಆತನು ಹಿಂದೆಹಿಂದಕ್ಕೆ
ಸರಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ
ಒರಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.

ಗುರುಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸನ್ಯಾಸಿ ನೋಡಿದ.
“ಯಾರಯ್ಯಾ ನೇನು? ಏಕೆ ಬಂದೆ. ಏನು
ವಿಷಯ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಆದಕ್ಕೆ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಅಂಜುತ್ತಾ
“ಸ್ವಾಮಿ, ಬಡತನದ ಬೇಗೆ ತಡೆಯಲಾರದೆ
ನಾನೂ ಏನಾದರೊಂದು ಹೇಳಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ
ಹಣ ಪಡೆಯಲು ಬಂದೆ. ಆದರೆ ನಾನು
ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯ ಮಹತ್ಕರನಾದುದೇ

ಚಂದಮಾಮ

“ಯತ್ಕಿಪುಂಗವನೇ ನಿಜವಾಗಿ ನಾನು
ಮಾಡಿದ ಪ್ರಣ್ಣು ಅಷ್ಟು ಗಣ್ಯವಾದುದೇ?
ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಲಾರದಂತಹುದೇ? ಹಾಗಾದರೆ
ನನ್ನ ಸುಕೃತವನ್ನು ಈ ತುಚ್ಛವಾದ ಹಣಕ್ಕೆ

“ನೀನು ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯ
ಪೇನಕ್ಕು” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದು ಸುಸ್ಥಾಪಿಸಿ.
ಗುರುಮೂರ್ತಿ ತನ್ನ ಸನಿಹೆಗೆ ಬಂದ ವಿಷಯ
ವನ್ನು ವಿನಯದಿಂದ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದ. ಅದನ್ನು
ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನ ಪಕ್ಕಪಕ್ಕ ನಕ್ಕರು.
ಅಗೆ ಸುಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅದನ್ನು ಗದರಿಸಿ, ತ್ಯಾಸಿಸ

ಮಾರಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ಬೇಡ, ನಿಮ್ಮ ಹಣ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಅದನ್ನು ಪುಣ್ಯ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಕೊಡಿ” ಎಂದು ಮನೆಯಕಡೆ ದಾರಿಹಿಡಿದ.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ನೂರಾರುಜನ ಶೀಮಂತರೂ, ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೂ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯ ನಡತೆ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು.

ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದ ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೇರೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆಗ ಆತನು ಗುರುಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆದು

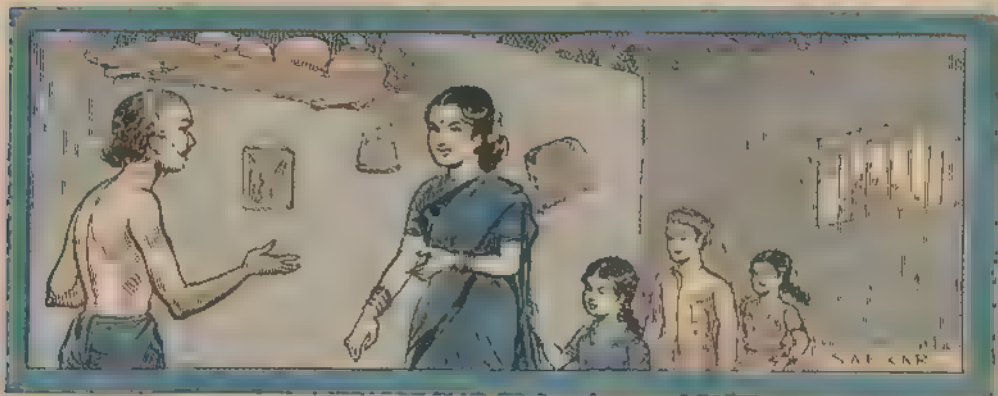
“ಗುರುಮೂರ್ತಿ, ನೀನು ಪುಣ್ಯಶೀಲನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮಹಾತ್ಯಾಗಿ. ಈಗ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಸುಕೃತ ಇಮ್ಮಡಿಸಿತು. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಪ್ರತಿಫಲ ಪಡೆಯದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಎಂಜೋ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿ ನಿನ್ನ ಸುಕೃತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲವನ್ನು ನೀನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಇದು ದೈವನಿರ್ಣಯ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆತನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಾಯನಾದ.

ಆತನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸನ್ಯಾಸಿಯಲ್ಲನೆಂದು ಆಗತಾನೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು.

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿನ ದೃಶ್ಯ ಅವನನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿತು. ಆತನ ಹೊಡತಿ ಸಮಾಲಂಕಾರ ಭೂಷಿತೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಶೀಮಂತ ಪುತ್ರರ ಹಾಗೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗುರು ಹಿಡಿಯಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಷ್ಟು ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು ಅವನ ಮನೆಯೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನಡಾರವೂ!

ಅಕಸ್ಮಿಕವಾದ ಈ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣ ಸೇನೆಂದು ಕೇಳಲು, ಹುಟ್ಟುವಿದ್ದನಾದ ಗುರುಮೂರ್ತಿಗೆ ಆತನ ದೂಡ್ಡಪ್ಪ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂತತಿಯಲ್ಲದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಆತನ ಹೆಸರಿಗೇ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ನೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂತು.

ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾದರೂ, ಗರ್ವಿಷ್ಠನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೀರ್ತಿ ಪಾಲಿಸಿದನು.

ಜೇನ್ಮೂಢ ಏಕೆ ಕುಟುಕುವುದು ?

ಜೇನ್ಮೂಢ ಕೊಂಡಿಯಿಂದ ಕುಟುಕಿದಾಗ ನಮಗೆ ವಿಸ್ತಾರಿತ ನೋವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಜೇನ್ಮೂಢದ ಕೊಂಡಿ ಅಂದರೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣನೆಯ ಹರಿತವಾದ ಮುಳ್ಳಿನಂತಹ ಕೊಳಲಿ. ಕುಟುಕಿದಾಗ ಜೇನ್ಮೂಢ ಇದರಮೂಲಕ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ವಿಸ್ತಾರಿತವನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತದೆ.

ಜೇನು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಜೇನ್ಮೂಢಗಳು ನಾತ್ರವೇ ಕುಟುಕುತ್ತವೆ. ಕೆಂಜೇನೂ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಜೇನ್ಮೂಢವಾಗಲೀ ಕೆಂಜೇನಾಗಲೀ ಒಂದುಸಾರಿ ಕಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಶೂಲದಂತಿರುವ ಅದರಕೊಂಡಿ ಕಚ್ಚಿದ ತಕ್ಷಣ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆ

ಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯುವ ಮೊದಲೇ ಕಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯ ಬಿಚ್ಚಿಬಿಡುವ, ಆ ಹುಳವನ್ನು ಕೈಯಿಂದತ್ತಿ ದೂರಬಿಸಾಡುವನು.

ಅದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಂಡಿಯನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಮಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಕೊಂಡಿಯಿಂದ ಹುಳವು ಹೊರಗುತ್ತದೆ.

ಕೊಂಡಿಯನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಎಳೆಯು

ವಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಜೇನ್ಮೂಢ ಮತ್ತು ಕೆಂಜೇನು ಅಡಗಡಗ ಜನರನ್ನು ಕಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ನೋವುಗಳ ಕೊಂಡಿಗಳು ಈ ರೀತಿ ಕುಟುಕಲು ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವು ಅಂಚುಕೋರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅವಯವಗಳಾಗಿದ್ದುವು. ತರುವಾಯ ಕ್ರಮೇಣ ಅವು ಈ ರೀತಿ ವಿಸ್ತಾರಿತ ಶೂಲಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದವು.

ಈಗಲೂ ಸಹ ಕೆಲವು ಜೇನ್ಮೂಢಗಳಿಂದ ಕೊಂಡಿಗಳು ಕಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕಂಡಕಂಡವರಮೇಲೆ ಜೇನ್ಮೂಢ ಧಾಕೆಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ರೂಢಗೊಳಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವು ಕೆರಳುತ್ತವೆ.

ಅವುಗಳ ಕೊಂಡಿಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದು.

ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಕಥೆ—೧

ಹಿಂದೆ, ಗಂಗವಾಳೆಯವೆಂಬಲ್ಲಿ ಗಂಗನಂಬೊಬ್ಬ ರೈತನಿದ್ದ. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವನು. ಅದುದರಂದಲೇ ಊರಿನ ಹತ್ತು ಸಮಸ್ತರು ಸೇರಿ ಆ ಊರಿಗೆ ಅವನ ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದ್ದ ಗಂಗನಿಗೆ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಮೊಮ್ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದ. ಅವನಿಗೂ ತಾತನ ಹೆಸರನ್ನೇ ಇಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಅವನು ಆ ಹೆಸರನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ತಾತ ಎಷ್ಟು ಸಾಧುವೋ ಮೊಮ್ಮಗ ಅಷ್ಟು ದುಷ್ಟ. ಅವನ ಕೊಂಚಿ ತನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಊರಿಸವರು ಅವನನ್ನು 'ಕೊಂಚಿ ಗಂಗ'ನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

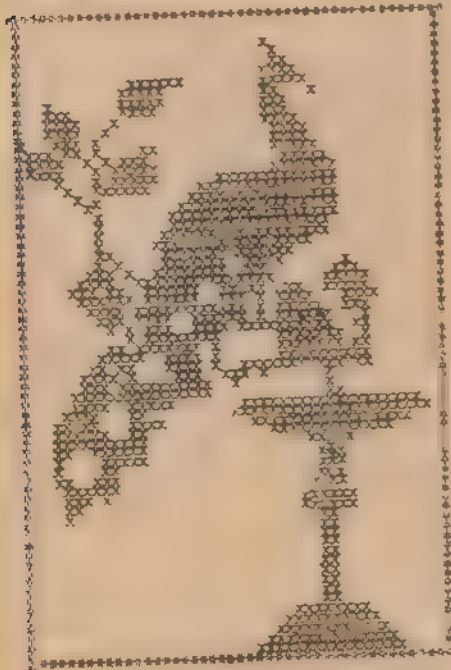
ತಾತ ಗಂಗ ಸ್ವತಃ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮನೆಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ಮೊಮ್ಮಗನ ಸ್ನೇಹಾಚಾರದಿಂದ ಕಟುಂಬವು ಚೆದರಿಹೋಯಿತು.

ಹಿರಿಗಂಗ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಣ್ಣನೂ, ಆ ಸಾಫೆಯಾದ ಅವನ ತಾಯಿಯೂ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಗಂಗಣ್ಣನೊಂದಿಗೆ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮನಸ್ಸು ಬಿಟ್ಟು, ಕೇಳುವಳಾಗಲಿ, ದೊಡ್ಡತನದಿಂದ ಬದುಕಿದ ಗಂಗಕುಟುಂಬವು ಈ ಮಸ್ತಿಗೆಗೆ ಒಕೆ ಬಂತೆಂದುಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟದಿಂದಲೇ ಕಾಲವು ಜರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗಂಗಣ್ಣನ ತಾಯಿ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಮಾರಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಮನೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರುವುದೂ, ಆ ಹಣದಿಂದ ತಿನ್ನುವುದೂ ತೀರಿ ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನು ಉಳಿದುದೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಪಿಲೆ ದನಮಾತ್ರ. ಒಲೆಯಮೇಲೆ ಇಡಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲಿದ್ದರಿಂದ, 'ಆ ಹಸುವನ್ನು ಕೂಡಾ ಮಾರಿ ಬಾ' ಎಂದು ತಾಯಿ ಗಂಗಣ್ಣನೊಡನೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಗಂಗಣ್ಣ ಹಸುವನ್ನು ಹೊದೆದುಕೊಂಡು ಸಂತೆಗೆ ನಡೆದ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನು ಕಾಣಿಸಿ ಅವನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಗಂಗಣ್ಣ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುದುಕ "ಒಹಾ! ಇಷ್ಟೊಂದಕ್ಕೆ ಸಂತೆಗೆ ಹೋಗುವುದೋ? ಈ ದನವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು. ಬದಲಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಚೌಳೀಬೀಜ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅವು ನಿನಗೆಷ್ಟು ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತರುವುದೋ ನೋಡು. ನಿನಗೇ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ" ಎಂದ.

ಅದನ್ನು ನಂಬಿ ಗಂಗಣ್ಣ ತನ್ನ ಕಪಿಲೆ ದನವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವನು ಕೊಟ್ಟ ಚೌಳೀಬೀಜವನ್ನು ಸವಿದುಕೊಂಡು ಮನೆಸೇರಿದ.

ಎಚ್. ಎಸ್. ರವಿಕುಮಾರ್, ಹಾಸನ್

ತ್ರಿರಂಗಿಧ್ವಜ

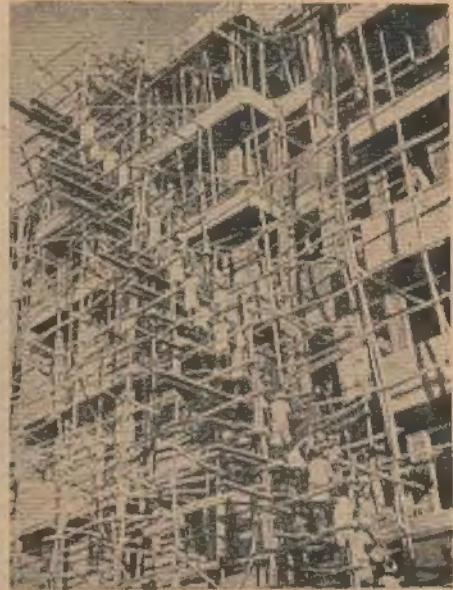
ಗಾಳಿ ಪಟಪಟ | ಹಾರಲಿ ಧ್ವಜಪಟ
 ಎರಲಿ ಬಾನೆತ್ತರಕ್ಕೆ ||
 ಸುಗಲಿ ಹಿರಿಹಿರಿ | ಮಿರುಗಲಿ ಮಿರಿಮಿರಿ
 ಬೆಳಕಿ ನೊಳೆತ್ತರಕ್ಕೆ ||
 ತ್ಯಾಗದೊಕ್ಕುಕವು ಕೇಸರಿ ವರ್ಣವು
 ರಕ್ತಾರ್ಪಣದಾ ಗಳಿಕೆ ||
 ಸ್ನೇಹಸಮಾನತೆ | ಸೂಸುವ ಧವಳತೆ
 ಮೈತ್ರಿಯ ಚಿರಗುಣಿಕೆ ||
 ಶಾಂತಿ ಸು ಹೊನಲು | ಪಚ್ಚಿ ಸುಮಂಗಲಿ |
 ತರಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಇಳಿಗೆ ||
 ಧರ್ಮದ ಚಕ್ರವು | ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ರಕ್ಷೆಯು
 ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕೈಬೆಳಕೆ ||
 ಹಾರಲಿ ಪಾವುಟ | ಬೆಳಗಲಿ ಕರ್ಮದ
 ನೆನಸಾಗಲಿ ನಮ್ಮೆಳಿಕೆ ||
 ಬಿಡದಿಧ್ವಜವಾ ಅಡಿಮುಂದಿಡುವಾ
 ಇದೇನಮ್ಮ ಹೆಗ್ಗಲಿಕೆ ||
 —ಕೆ. ಸೀತಾರಾಮ, ಅಡಿಗ ಫಲಿಮಾರು

ಎ. ಮಾಕಂಡೇಯರಾವ್

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ 10 ರೂ.

1953 ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ:

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಬಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಟೋ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಆಗಸ್ಟ್ 10 ನೇ ತಾರೀಖು ನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಳಾಸ: ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-26.

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ಚಾಣಾಕೃತಿ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ಹಸ್ತಾಕೃತಿ

ಕಳಿಸಿದವರು: ಶಂಕರ, ಕೊಂಗಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೇಲಿನ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಸದರಿ ಬಹುಮಾನದ ಮೊಬಲಗು ರೂ. 10/- ನ್ನು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆ ಹೊರಟ ಕೂಡಲೇ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಬರುತ್ತದೆ!

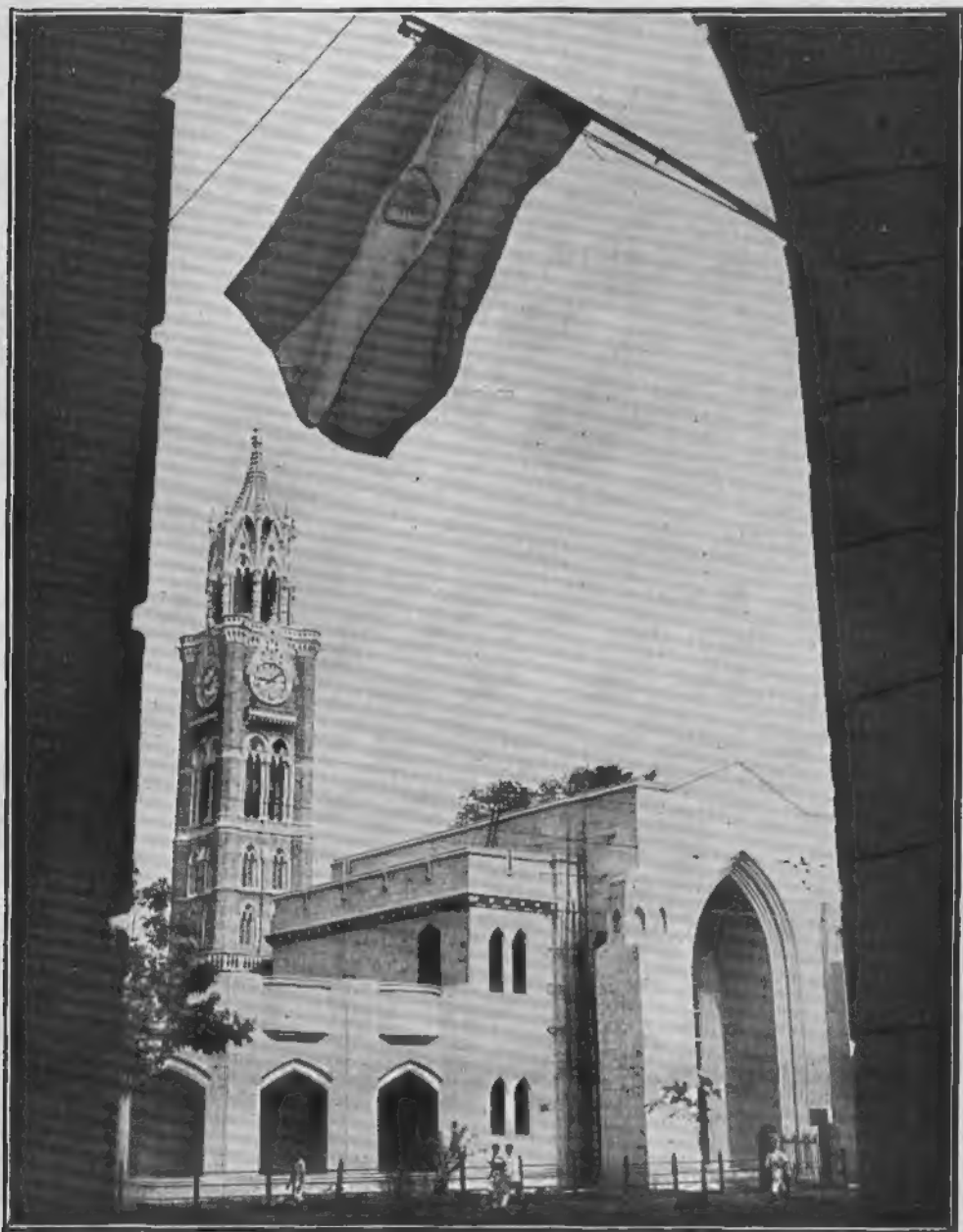
ವಿಜಯ ರವರ

ಚಂದ್ರಹಾರಂ

ದಿಗ್ಗಜರ
ಕೆ.ಕಾಮೇಶ್ವರರಾವ್
B.A.

ನಿರ್ಮಾಪಕರು...ನಾಗರೆಡ್ಡಿ...ಚಿತ್ರಪಾಲೆ

ಬಿರುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಭಾರತೀಯ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ

ಕಳೆದವರು:
ಶ್ರೀಮತಿ ರಮಾ, ಮಂಗಳೂರು

